

1982 மார்ச் 9]

[திருமதி. கோமதி சீனிவாசன்]

அதுமட்டுமல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆடுகள் அதிகமாக இறப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி இறந்ததாக தகவல் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. இறந்திருந்தால் அதற்கான மருந்துகளைக் கொடுப்பதற்கு நாங்கள் ஏற்பாடு செய்கிறோம்.

அதோடு, இந்த ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு, சிறுநில உழவர்களுக்கு, வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த தடுப்பு ஊசி மருந்துகள் 50 சதவீத மானிய விலையில் கொடுக்கப்படுகிறது. ஏனென்றால் இந்த மருந்துகள் விலை அதிகம், மேலும் இந்த மருந்துகளை தயாரிப்பது மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. ஆகையால் மானியம் அளிக்கப்படுகிறது. நோய் வந்தபிறகுதான் மருந்து கொடுக்க முடியும். தடுப்பு ஊசி போட்டாலும் அது 6 முதல் 9 மாதங்களுக்குத்தான் தாக்குப்பிடிக்கும். அதற்குப் பின்னால் மேலும் தடுப்பு ஊசி போட வேண்டும்.

5. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1982-83—வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,68,44,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.”

(முற்பகல் 10-50)

திரு. த. வேணுகோபால் : துணைத் தலைவரவர்களே, கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதையும் திருட்டுத்தனமாக கள் இறக்குவதையும் போதை விஸ்துக்களை கமத்துவதையும் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 2 மாநில ஆயத்தீர்வைத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,68,44,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. இல. பலராமன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மது அருந்துவதை மக்கள் மத்தியிலிருந்து நீக்க, கெடுதல் விளக்க படங்கள் சினிமா மற்றைய விளம்பரம் செய்தல் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 2 மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,68,44,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1982 மார்ச் 9]

திரு. செ. கிவசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, குடியினர் ஆம் போதை வஸ்துக்களாலும் சமுதாயத்துக்கு ஏற்படும் கெடுதல் பற்றி அரசு சரியான பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 2 மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,68,44,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஆ) கோரிக்கை எண் 4 பொதுவிற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 4—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 9,24,62,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : துணைத் தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும் — நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 9,24,62,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. எம். தங்கமணி : துணைத் தலைவரவர்களே, சினிமா கொட்டகைகளில் கள்ள டிக்கெட்டுகளை விநியோகிப்பதைத் தடுப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 9,24,62,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

1982 மார்ச் 9]

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, விசைத் தறிகளுக்குப் பயன்படுத்துகிற கோண்நூலுக்கு விற்பனைவரி உயர்த்துவதால் இத்தொழிலில் ஏற்படப் போகிற விளைவுகளைக் குறித்து விவாதிக்கநான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 9,24,62,000 -இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.”

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : துணைத் தலைவரவர்களே, விற்பனை வரி விதித்துள்ள அனைத்து பொருள்களுக்கும் ஒரு முனை வரியாக்க வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 9,24,62,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. ஜோமசுந்தரம் : துணைத் தலைவரவர்களே, கொள்கை விளக்கக் குறிப்புக்களை* நான் இங்கே வைத்திருக்கிறேன். அவற்றை நான் படித்ததாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு கடைசியிலே நான் பதிலளிக்கிறேன் எனபதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் இந்த மன்றத்திலே வைத்துள்ள குறிப்பேட்டினைப் பார்த்து அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்துகின்ற கொள்கைகளிலே இருக்கக் கூடிய குறைபாடுகளை இங்கே சுட்டிக்காட்டலாம் என்று நான் விரும்புகிறேன். இதிலே முதலிலே இங்கே சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

This Government reiterate their firm belief in prohibition policy and would not scrap the law on prohibition

* 121-169 பக்கங்களில் இணைப்புகளாக அச்சிடப் பெற்றிருக்கின்றன.

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1982 மார்ச் 9]

என்றும் இந்த மாநிலத்தில் மது விலக்கு கொள்வனவு தொடர்ந்து அமலில் இருக்கின்றது என்றும் சொல்கிறார்கள். நாம் இதை இந்த ஆண்டினுடைய பிக்கஸ்ட் ஜோக்காக எடுத்துக்கொள்ளலாம். தமிழ் நாட்டிலே ஏறக்குறைய 10, 15 ஆயிரம் சன், சாராயக் கடைகளைத் திறந்துவிட்டு, கூட்டுறவுத் துறையிலேயும், தனியார் துறையிலேயும் சற்றேறக்குறைய 1,500 அயல் நாட்டு மதுக்கடைகளைத் திறந்து வைத்துவிட்டு இதன் மூலமாக சற்றேறக்குறைய 100 கோடி ரூபாய் குடிப்பவர்களிடத்திலே இருந்து பணம் வருகின்றது என்று ஒத்துக் கொண்டு விட்டு இன்னும் தமிழ்நாட்டிலே மதுவிலக்கு அமலிலே இருக்கின்றது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை நம்முடைய தமிழ் நாட்டைத் தவிர வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இருக்காது என்று சருதுகிறேன். ஆகவேதான் முதலிலே சொன்னேன். மதுவிலக்கு இங்கே அமலிலே இருக்கின்றது என்று மக்கள் நம்பவேண்டும்தான் என்ற காரணத்தாலேதான் மதுவிலக்கு இருக்கின்றது என்று சொல்லக்கூடிய வாதம் இது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மது விலக்கை ரத்து செய்துவிட்ட அந்தக் காலத்திலேயே இவ்வளவு கடைகள் இல்லை. அந்தச் சமயத்திலே இவ்வளவு பாரின் லிக்கர் ஷாப் என்று சொல்லக்கூடிய பிராந்திக் கடைகள் கிடையாது. நீங்கள் சென்னை நகரத்திலே எந்தப் பகுதியிலே போய் பார்த்தாலும் சரி, மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் "Every alternate shop in every b g area is a liquor shop என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் வன் போன்ற பகுதிகளில் எல்லாம் 10 கடைகள் 15 கடைகள் என்ற அளவில் நிறைய வந்து விட்டன.

அதேபோல் சாராய கடைகளுக்கு 3, 4 பிராஞ்சுகளையும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அனுமதித்துவிட்டு, இன்னும் மதுவிலக்கு இங்கே அமலில் இருக்கிறது என்று சொல்வது இருக்கிறதே, அதுதான் மிக வேடிக்கையான ஒன்று என்று நான் முதலிலே சொன்னேன். இன்னொன்றையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற அண்டிலே இந்த மதுவிலக்கை தளர்த்தி இங்கே பேசப்பட்டபோது, சுமார் 130 கோடி அளவில் வருமானம் அரசாங்கத்திற்கு கிடைக்கும் — இன்னும் சொல்லப் போனால் 150 கோடியைக் கூட தாண்டிவிடலாம் என்கிற நிலைமையெல்லாம் அப்போது பேசப்பட்டது. ஆனால் இப்போது நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே வைத்திருக்கிற குறிப்புகளைப் பார்க்கிற சமயத்திலே, அல்லது நிதியமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பட்ஜெட் உரையிலேயும், ரிவைஸ்டு எஸ்டிமேட்டின் கீழ் ஆயத்தீர்வை வகையில் 100 கோடி ரூபாய் தான் வருமானம் எதிர்பார்க்கப்பெறுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1982 மார்ச் 9]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

அந்த 100 கோடி ரூபாயும் சரியாக வருமா அல்லது இந்தக் குறிப்பேட்டிலே கொடுத்திருக்கிற பிரகாரம். (Collection up to 31st December 1981) என்ற வகையில் கள் சாராயக் கடைகளின் மூலமாக 50 கோடியும், வெளிநாட்டு மதுக்கடைகள் மூலமாக 9.01 கோடியும் Country Fermented Liquor (Toddy) என்கிற கள் மூலமாக 14.7 கோடியும் வருவாய் என்று குறிக்கப்பெற்று, இன்னும் ஒன்றிரண்டு பெயர்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லாமும் சேர்த்து சற்றேறக்குறைய 79 கோடி ரூபாய்தான் வருகிறது. டிசம்பர் மாதம் வரையிலே என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இன்னும் எஞ்சியிருக்கக்கூடிய அந்தப் பணமும் வருமா என்று பாரததாலும் கூட, அப்படியே வரும் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் கூட 100 கோடி ரூபாய்க்கு உள்ளேதான் இருக்கக்கூடிய அளவு நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் 150 கோடி, அல்லது 150 கோடி ரூபாய் வரையில் இதில் வருமானம் வரும். அதை வைத்துக் கொண்டு ஏழை எளிய மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்யலாம் என்று முடிவு எடுத்து இந்த மதுவிலகைத் தளர்த்துகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த திட்டம் ஏன் தோல்வியடைந்தது? அரசாங்கத்தினுடைய தவறான கொள்கைகளின் காரணமாக, சரியான செயல்முறைகள் இல்லாததின் காரணமாகத் தான். தெரிபார்த்த அளவு வருவாய் வரவில்லை, என்றுதான் நினைக்க வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம்.

இன்னொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். என்ன காரணத்தால் அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டிய வருமானம் குறைகிறது என்று பார்த்தால், தமிழ் நாட்டிலே கள்ளச் சாராயம் ஆறு போல பெருகி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. அதன் காரணமாகத்தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அரசாங்கம் அமைதித் திருட்டும் கள்ளக் கடன்கள், சாராயக் கடைகளின் பக்கத்திலேயே கள்ளச் சாராயக் கடைகள் இருக்கின்றன. இதனால் அரசாங்கத்தில் கடை எடுத்துவன் எல்லாம் நஷ்டப்பட்டுக் கொண்டே போக. எங்களால் சட்டம் நடத்த முடியவில்லை என்று கடைக்கருக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு ஓடிவிடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. பலபேர்கள் விட்டு விட்டு ஓடிவிட்டார்கள். நடத்திக் கொண்டிருக்கும் பலபேர்கள் தவிராக கூடிய நிலைமையிலே இருந்து வருகிறார்கள். ஆகையினால்தான் இதற்குக் காரணம் என்ன என்று ஆராய்ந்து பார்த்த போது, கள்ளச் சாராயம் நாட்டிலே பரவலாக்கப்பட்டு, எங்கும் விரிந்து வியாபித்து இருக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது என்பதுதான் இதற்கான காரணம் என்பதையும் நாம் உணருகிறோம்.

அரசாங்கத்திற்கு வந்து சேரவேண்டிய பணம் வராமல் தவிர்க்கப்படுமேயானால் அதற்கான காரண காரியத்தை நாம் கண்டு பிடித்து, ஆராய்ந்து, அதை நீக்குவதற்கு முயற்சி செய்து நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1982 மார்ச் 9]

கடமையாகும் என்பதற்காக நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கள்ளச் சாராயத்தை தடுப்பதற்காக, ஒரு மினி மிஷன் சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்களை, அதை எடுத்துச் சென்று விற்பனை செய்பவர்களை, அதற்காக பணம் செலவு செய்பவர்களை எல்லாம் கைது செய்து சிறைச்சாலையிலே தள்ளுவதற்கு என்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

(முற்பகல் 11-00)

இந்தச் சட்டத்தை வைத்துத்தான் இன்றையதினம் தமிழ் நாட்டில் அரசாங்கம் திறந்து வைத்திருக்கக்கூடிய அல்லது அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கக்கூடிய கடைகளில் வியாபாரம் நடக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு நிலைக்கு நாம் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. நம் முடைய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்த சமயத்தில் மதுவிலக்குக் கொள்கை ரத்து செய்யப்பட்டு மதுக்கடைகள் திறக்கப்பட்டன, அப்படி அப்போது திறந்த சமயத்தில் எப்படி அது நடைமுறையில் இருந்தது, இப்போது எப்படி நடைமுறையில் இருக்கிறது என்பதைச் சற்றுப் பார்ப்பது அரசுக்கு உதவியாக இருக்கும். அது அரசாங்கத்தின் வருமானத்தை பெருக்கக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கும் என்ற கருத்தில்தான் இங்கே சொல்கிறேன். அப்போது ரீட்டேயில் ஷாப்ப்களில், சாராயக் கடைகளில் 100 மில்லி குடிக்க வேண்டுமென்றால் ஒரு ரூபாய் கொடுத்து குடிப்பான். இப்போது அதே கடையில் 100 மில்லி லூஸாக சாராயம் குடிக்க வேண்டுமென்றால் அல்லது 750 மில்லி உள்ள பாட்டிலானாலும் சரி இப்போது 100 மில்லி சாராயத்தின் அடக்கவிலை ரூ.2 லிருந்து ரூ. 2.25 என்றிருக்கிறது. இப்படி 2.25 ரூபாய்க்கு விற்கிற காரணத்தால் குடிக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிற அந்தப் பாட்டாளி மகன் அல்லது தாழ்த்தப்பட்டவர் அல்லது பிற்படுத்தப்பட்டவர் அல்லது அப்பாவி மக்கள் தங்களுக்குத் தெரியாமலேயே இந்த இன்னலில் மாட்டிக்கொண்டு 100 மில்லி சாராயம் குடிக்கிறான் ரூ. 2.25 கொடுத்து. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்தபோது, தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து ரத்து செய்யப்பட்ட சமயத்தில் ஒருவன் 100 மில்லி சாராயம் ஒரு ரூபாய் கொடுத்து குடித்தான். ஆனால் இன்றைய தினம் ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் ஒரு ரூபாய் இருபத்தைந்து காசு என்கே செல்கிறது என்றால் அது பலயிடங்களுக்கு பெரிய நதியாக, சிற்றாறாக ஓடிக்கொண்டு ஆங்காங்கே செல்ல வேண்டிய இடத்திற்குச் செல்கிறது. ஆகவேதான், அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்த கடைகளில் குடிக்காமல் பக்கத்திலுள்ள செடி, புதர்களுக்குள் உள்ள மட்டமான சாராயத்தைக் குடித்து உடலை

1982 மார்ச் 9]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

வருத்திக் கொள்கிறான். ஆக, எந்த நோக்கத்திற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்களோ அந்த நோக்கம் இன்று தோற்கடிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அரசாங்கக் கொள்கை காரணமாக என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சாராயத்தை எப்படியெல்லாம் காய்ச்சுகிறார்கள் என்று நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. 750 மில்லி கொண்ட பாட்டிலில் உள்ள சாராயம் இருக்கிறதே அந்தச் சாராயத்தில் உள்ள ஸ்பிரிட்டின் காஸ்ட் மட்டும் 69 பைசா. பாட்டில் கிரயம் இரண்டு ரூபாய். மூடி போட 25 பைசா. லேபல் ஒட்ட ஐந்து பைசா. உற்பத்தி செய்ய தண்ணீர் ஊற்றுகிறார்களே அதற்கு 35 பைசா. பாக்கிங் செய்ய 20 பைசா. வேஸ்டேஜ் ஐந்து பைசா. இந்த மாபெரும் காரியத்தைச் செய்கிறார்களே அதற்காக 36 பைசா. ஆக, ரூ. 3.95 பின், எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி ப்ளஸ் சேல்ஸ் டாக்ஸ் ரூ. 3.44 என்று வைத்து ஹோல்சேலர் கமிஷன் 65 பைசா என்று ரூ. 7.90-க்கு ஹோல்சேலர் தலையில் கட்டுகிறார்கள். அவர்கள் ரீட்டேயில் கடைக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த ரீட்டேலேர்ஸ் ஏழை எளிய மக்களின் தலையில் அந்த விலைக்குக் கட்டி அவர்களை ஒழிக்கிறார்கள். இதுதான் இன்றறையதினம் நடக்கிறது. இப்படியிருப்பதால் அரசாங்கத்தின் சாராயம் செல்லுபடியாக வில்லை. தனியார் உற்பத்தி செய்கிற சாராயம் செல்லுபடியாகிறது. பல ப்ளென்டிங்க் யூனிட்களில் கணக்கு இல்லாமல் சரக்குகள் வெளியே வருகிறது. எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி இல்லாமல் வருகிறது. தண்ணிரை காசு கொடுத்து வாங்க வேண்டிய தில்லை. அதற்கு லாபரட்டரி எல்லாம் இருக்கிறது. கனோரல் ஹைட்ரேட் என்று சொல்கிறார்களே அதை சிறிது அதிகமாகப் போட்டால்—200 மில்லி சாப்பிட்டாலே கீழே விழுந்து விடுகிறான். பின்னர் அவன் பச்சைத் தண்ணீரைக் குடித்துக் கொண்டே இருப்பான். 100 ரூபாய் கொடுத்தால் 99 ரூபாய்க் கணக்கு சொல்லி அவன் தள்ளாடி வீட்டுக்கு வருவான். இது தான் இன்று தமிழ்நாட்டில் உள்ள கிராமங்களில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்று இப்படி குடித்துவிட்டு பெண்டாட்டி பிள்ளைகளைக் காப்பாற்ற முடியாமல் இருக்கிறார்கள் பலர். படித்தவர்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. படிக்காதவர்களுக்கு நாம்தான் ட்ரஸ்டியாக இருக்க வேண்டும். அவர்களை ஏமாற்றினால் அந்தப் பாவம் நம்மை விடாது. ஏழை மக்களுக்கு துரோகம் செய்தால், அது யாராக இருந்தாலும் சரி, அந்தப் பாவம் நம்மை விடாது. (குறுக்கீடு) நாங்கள் நம்புகிறோம்.

ஆகவேதான் நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டேன்—ஏன் இப்படியெல்லாம் ஜேக்கப் பண்ணுகிறீர்கள் என்று. விலையை மேலும் ஏற்றாதீர்கள், கொஞ்சம் குறையுங்கள். அப்படி ஏற்றினால் அது ஏழையின் தலையில்தான் விழும். ஏழை கைவண்டிக்காரன் தான் குடிக்கிறான்; அவனால் குடிக்காமல் இருக்க முடியாது.

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1982 மார்ச் 9]

காரணம், கைவலி தாங்க முடியாமல், அவனால் இரவிலே தூங்க முடியாது. அதேபோல், வயலிலே வேலைசெய்யும் ஒருவனுக்கும் நிம்மதியாகத் தூங்க வேண்டுமென்றால், அவனும் இதைச் சாப்பிட்டே தீரவேண்டும் ஆகையால், கொஞ்சம் விலையைக் குறைத்துக் கொடுங்கள்: இல்லாவிட்டால், கள்ளச் சாராயம் தான் பெருகும். ஆகவேதான், அரசாங்கச் செயலாளரிடத்திலே 1981ஆம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி ஒரு கடிதம் எழுதினேன். நிலைமை இந்த மாதிரியெல்லாம் இருக்கிறது. பாட்டில் விலையை நீங்கள் ரூ 2 என்று போட்டிருக்கிறீர்கள், ஒரு காலி பாட்டில் 60,70 பைசா தானேவிலையாகிறது. ஆனால், இரண்டு ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறீர்கள், மீதி ரூ. 1,20 விடப் பால் இன்கம் எட்கே போகிறது? அதே போல், கப்பிங்கிற்கு 25 பைசா என்று இருக்கிறது. ஆனால், கப்பிங்கிற்கு 5; 6 பைசாதான் செலவாகும், மீதி 15 காசு எழ்கே போகிறது? இப்படி அரசாங்கமே ஏழைகளை மறைமுகமாக தீர்த்துக் கட்டுவதற்கு ஏன் முயற்சி செய்யவேண்டும்.? என்று இந்தத் துறையின் செயலாளர் இடத்திலே நேரடியாகவும், அமைச்சரிடத்திலேயும் சொன்னேன். இப்படிச் சொல்லுகின்ற சமயத்தில், அந்தத் துறையின் செயலாளர் எழுதியிருக்கிறார்—

“I am directed to acknowledge the receipt of the letter cited and to state that the matter is receiving attention.”

இப்படி எழுதியதன் விளைவாக அந்த பாட்டிலின் விலை குறைகிறதா? இல்லை. அது சம்பந்தமான பைல் யாரிடத்திலே இருக்கிறது? மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரிடத்திலே இருக்கிறதா? அல்லது அவருக்கு மேலுள்ள முதலமைச்சர் அவர் னிடத்திலே இருக்கிறதா? அல்லது வேறு எங்கிருக்கிறது? அந்த விலையைக் குறைக்கச் சொல்லுங்கள். ஏற்கெனவே ஒரு கான்ட்ராக்டருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அந்த கான்ட்ராக்ட் பீரியட் முடிந்தபிறகு, அடுத்து வரும் பீரியட்டில் இதை இம்பிளிமென்ட் பண்ணலாம் என்று வைத்திருக்கிறீர்களா? இதையெல்லாம் விளக்க வேண்டும். அப்படியில்லையானால், கள்ளச் சாராயம் தான் ஆறாகப் பெருக்கெடுத்து ஓடும்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுவரையிலே நம்முடைய அறிக்கையிலே 10 பிளண்டிங் யூனிட், 16 ஒல்சேல் ஐ.எம்.எப்.எல் 16 என்று கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னாருக்குத்தான் குத்தகை விடவேண்டும், இன்னாரைத்தான் நாங்கள் நியமனம் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்வதிலே ஏதாவது விதிமுறை இருக்கிறதா? இந்த நியமனத்தைப் பற்றி நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இதற்கு ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டப்படி எக்ஸைஸ் கமிஷனர் தான் ஒரு குவாசி ஜூடிசியல் அதாரிடி. அவர் அப்ளிகேஷன்

1982 மார்ச் 9]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கால்பார் பண்ணுவார். 300 ரூபாய் பீஸ் கட்ட வேண்டும்; ரூ. 50,000 டிபாசிட் கட்டவேண்டும் என்று சொல்வார். இப்படி கேட்டு, ஒரு 10 பேர்கள் விண்ணப்பம் போடுவார்கள். இந்த விண்ணப்பம் சரியில்லை, அது சரியில்லை என்று சொல்லி, அந்த குவாசி ஜூடிசியல் அதாரிடி முடிவைச் சொல்வார். ஒல் சேலாக இருந்தாலும், ஐ.எம்.எப்.எல். ஆக இருந்தாலும், மற்றதாக இருந்தாலும் இந்த குவாசி ஜூடிசியல் அதாரிடிதான் தமிழ்நாட்டிலே அந்த விண்ணப்பங்களைக் கோரி, இவைகளையெல்லாம் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார். இன்றைக்கு அந்த குவாசி ஜூடிசியல் அதாரிடி இல்லை; அது பியூர்லி அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் என்று என்று சொல்லி யாருக்கு வேண்டுமானாலும் நாங்கள் கொடுப்போம் என்ற நிலையிருக்கிறது. என்ன காரணத்திற்காக கொடுக்க மாட்டோம் என்பதைக்கூட அவர்கள் சொல்ல வேண்டிய தில்லை.

ஒரு மாதத்திற்குமுன்பு ஒரு வழக்கு நீதிமன்றத்தில் திரு.கோகுல கிருஷ்ணன் அவர்கள் ஒருக்கக்குடியபெஞ்சுக்கு அந்த கேஸ் வந்தது. பெரியார் மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற வேடியப்பன் என்பவர் ஒல்சேல் வியாபாரத்திற்கு விண்ணப்பம் போட்டிருந்தார். மேலும் 5, 6 பேர்கள் போட்டிருந்தார்கள். எல்லாவற்றையும் பார்த்து, அந்த எக்ஸைஸ் கமிஷனர் வேடியப்பன் என்பவரைத் தான் தேர்ந்தெடுத்தார். அவர்தான் உயர்நீதிருக்கிறார் என்று சிபார்சு செய்தார். ஆனால், 6 (ஏ) ரூல்படி, அரசாங்கம்

The Commissioner shall grant the licence only after prior approval of the Government.

என்று ஜூன் 15ஆம் தேதி ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் நோடிபி கேஷன் போட்டு, அரசாங்கத்திலேயிருந்து வேடியப்பனுக்கு அதைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள்.

அதற்கு எதிராக, அவர் ரிட் மனு போட்டு, சத்தியதேவ் கோர்ட்டுக்கு வந்தது. கோர்ட்டிலே எவ்வளவு தாமதம் ஆகுமென்பது தெரியும். சீக்கிரம் கிடைக்காது; ஜனவரி முதல் அங்கே யிருக்கிறது. சத்தியதேவ் சொல்கிறார்.

[முற்பகல் 11.10]

அரசாங்கம் செய்தது தப்பு, ரூல் மேக்கிங் பவர்ஸ் கிடையாது. ரூல்சிலே ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுப்பது கிடையாது. ஜூன் மாதம் 15ம் தேதி ரூல் போடுகிறார்களானால் அதற்குப் பிறகு வருகிற அப்ளிகேஷன்கள்தான் செல்லுமே தவிர, அதற்கு முன்னாலே வாங்கியது எல்லாம் செல்லாது என்று சொல்லி அதைத் தள்ளினார். உடனே லைசென்ஸ் கொடுத்தார்களா? நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1982 மார்ச் 9]

ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களே தவிர உடனே அப்பீலுக்கு போனார்கள். அப்பீலிலே கோகுலகிருஷ்ணன் மற்றுமுள்ள ஜட்ஜ்கள் பென்ச்சிலே டெசிஷன் கொடுத்தார்கள். பிப்ரவரி மாதம் 20ம் தேதி வரை கொடுத்து விடுங்கள் ஆப்டர் ஆல் பத்து, பதினைந்து நாட்கள் தானே அவர் லைசென்ஸ் வைத்துக்கொண்டு வீட்டிற்குப் போகட்டும் என்று கொடுத்தார்கள். அந்த ஜட்ஜ்மென்ட்டையாவது கவர்ன்மென்ட் ஆனார் பண்ணினார்களா என்றால், முடியவே முடியாது வேடியப்பனுக்கு கொடுக்கவே முடியாது என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு எடுத்துப் போகிறோம் என்று சொல்லி அங்கே போய் அவர்கள் அதற்கு மறுத்து இன்றைய தினம் வந்திருக்கிறார்கள். லைசென்ஸ் கொடுத்தார்களா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. கொடுப்பார்கள். கொடுத்தால் கூட நாளையே இரண்டு பேரவை கும்பகோணத்திலே ஏற்றிய மாதிரி இரண்டு பேரவை தூக்கி வைத்துக் கொள்ளச் சாராயத்தை ஏற்றி வைத்தான் என்று ஒன்றைச் சொல்லி நாளையே கேன்சல் பண்ணிக் கொள்ளலாம். இதற்கு வழி இருக்கிறது. ஆகவே பஞ்சாப கேசன்கள் வழி சொல்லிக் கொடுக்க இருக்கும் போது அவர்கள் ஏகப்பட்ட ஐடியாக்கள் எல்லாம் கொடுப்பார்கள், ஆகவே இந்த கொள்கையிலே இந்த அரசாங்கம் பெரிய தவறு செய்து விட்டது. (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் பத்து நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் 20 நிமிடம் பேசியாகி விட்டது. இனிமேல் வரப்போகிற உறுப்பினர்கள் 10 நிமிடம் தான் பேச இருக்கிறார்கள். இன்னும் 9 பேர் பேச வேண்டும். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேச வேண்டும். அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேச வேண்டும். உட்காருங்கள்.

*திரு. ப. நெழோதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே என்னுடைய கருத்துக்களை கூற வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விற்பனை வரித் துறைக்கு மாவட்ட வாரியாகவும் மாநில அளவிலேயும் ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். சில முக்கியமான முடிவுகளை எடுக்கும்போது இந்த ஆலோசனைக் குழுக்களை கலந்து அரசு செயல்படுவது நல்லது. குறிப்புரையில் 13-ஆம் பக்கத்திலே ஒரு முக்கியமான முடிவு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது, 1-1-82 முதல் சரக்குகளை ஏற்றிச் செல்லும் வாகனங்கள் இதற்கு முன்னால் 2 பில்கள் காண்பித்தால் போதும். ஆனால் இப்போது 3 பிரதிகள் கொண்ட பில் அல்லது டெலிவரி நோட் கட்டாயமாக எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். முதலாவது சாவடியிலே ஒன்று. இறுதிச் சோதனை சாவடியிலே ஒன்று இறுதியாக வியாபாரிக்கு ஒன்று என்று

1982 மார்ச் 9]

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

திடீரென்று ஒரு முடிவை அறிவித்திருக்கிறீர்கள். இதன் மூலம் பல்வேறு முறையிலே வியாபாரிகள் பாதகம் அடைகிறார்கள். இடையிலே சோதனைச் சாவடிகளிலே இருக்கக்கூடிய அலுவலர்கள் லஞ்சம், லாவண்யங்களில் ஈடுபடுவதற்கும் இது இடம் கொடுக்கிறது. இதுபோன்ற முக்கியமான முடியையாவது ஆலோசனைக் குழுக்களை கலந்து எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விற்பனை வரித் துறையிலே சில நிர்வாக மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு சில யோசனைகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விற்பனை வரித் துறையிலே 'அசெஸ்மென்ட் ஆபீசஸ்' என்பதுதான் அடிப்படையானவை. வணிகவரிக் கணக்குகளை சரிபார்த்து இவ்வளவு வரி போடலாம் என்று சொல்லக் கூடிய அசெஸ்மென்ட் ஆபீசஸ் மிகவும் முக்கியமானவை. இவைகளின் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது. 1966-67-க்கு பின்னால் இந்த அலுவலகங்களில் அலுவலர்களின் எண்ணிக்கை உயர்த்தப்படவே இல்லை. ஏறத்தாழ 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் உள்ள எண்ணிக்கை எவ்வளவோ அவ்வளவுதான் இன்றும் இருக்கிறது. ஆனால் வியாபாரம் என்பது இந்த 15 ஆண்டுகளிலே ஏறத்தாழ 8 அல்லது 10 மடங்கு வளர்ந்து இருக்கிறது. 1979-லே சில உயர் அதிகாரிகள் பதவிகள் மட்டும் இந்தத் துறையிலே அதிகரிக்கப்பட்டன.

அடி மட்டத்திலே பதவிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்படவில்லை. இப்போது வாணிபம், தொழில் பல மடங்கு அதிகரித்து இருக்கிறது, அதற்கேற்ற முறையிலே அலுவலர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக எங்களுடைய தென் மாவட்டங்களிலே மதுரை, தேனி, திண்டுக்கல், சாத்தூர், விருதுநகர், சிவகாசி, கோயில்பட்டி, திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி போன்ற நகரங்கள் வாணிபத்திலே பெரும் அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கின்றன. கடந்த 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்ததைவிட அதிகமாக வளர்ந்திருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளிலே முன்னாலே இருந்த எண்ணிக்கையிலேயே அலுவலர்களை வைத்து அசெஸ்மென்ட் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் முடியவில்லை. அது மட்டுமல்ல, வேலைப் பளு அதிகமாக இருப்பதால் லஞ்ச லாவண்யங்கள் அதிகரிக்கின்றன. யார் முதலிலே அசஸ்மென்ட் செய்ய வருகிறார்களோ அவர்கள் இவ்வளவு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற ஊழலில் ஈடுபடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கின்ற முறையிலே அலுவலர்களின் எண்ணிக்கையை வேலைப் பளுவுக்கேற்ப அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்றுமதியாளர்கள் வரிவிலக்கைப் பெறுவதற்கு மத்திய அரசு பார்ம் 'எச்' வைத்திருக்கிறது. மாநில அரசின் சட்டப் படி அதற்கு தனியாக பார்ம் இல்லை. மத்திய சேல்ஸ்டாக்ஸ்

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1982 மார்ச் 9]

சட்டப்படி பார்ம் 'எச்' இல் பூர்த்தி செய்து கொடுத்தால் அதற்கான விதிவிலக்கு பெற்றுவிட முடிகிறது. ஆனால் மாநில அரசிலே அதுபோன்ற பார்ம் இல்லாத காரணத்தினாலே வணிகர்களுக்கு பெரும் அளவுக்குச் சிரமங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதைத் தவிர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாநிலங்களுக்கு இடையே ஏற்படும் விற்பனையை மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம் கட்டுப்படுத்துகிறது. அந்தச் சட்டத்தின்படி வாங்குவோரிடமிருந்து 'சி' பார்மிலே பூர்த்தி செய்து விற்பனையாளர்கள் வாங்கினால் அதற்கு 4 சதவீதம் சலுகை கிடைக்கும், இல்லாவிட்டால் 10 சதவீதம் வரி செலுத்த வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. அந்த 'சி' பார்ம் வாங்குவதற்கு வணிகர்கள் பெரும்பாடு படவேண்டியிருக்கிறது. இதிலே அதிகாரிகளின் தொல்லை வேறு. 'சி' பார்ம் சுலபத்திலே கிடைப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இண்டர்ஸ்டேட் விற்பனையில் ஜெனரல் ரேட் ஆப் டாக்ஸ் என்பது 4 சதவீதம் ஆக இருக்கிறது. 4 சதவீதத்துக்கு கிழே இருந்தால் அதற்கு 'சி' பார்ம் தேவையில்லை என்று மத்திய சட்டத்திலே விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் தமிழகத்திலே ஜெனரல் ரேட் ஆப் டாக்ஸ் 4 சதவீதம் என்பதாக இருக்கிறது. ஆனால் அண்டை மாநிலமான பாண்டிச்சேரியிலே ரேட் ஆப் டாக்ஸ் 3 சதவீதம் தான் விதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, 'சி' பார்ம் அவசியமில்லாத நிலைமை அங்கே இருப்பதால் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த பல உற்பத்தியாளர்களும் மொத்த விற்பனையாளர்களும் பாண்டிச்சேரிக்குப் போய் அவர்களுடைய விற்பனைக் கிடங்குகளைத் திறக்கிறார்கள். அதன்மூலம் பொருட்கள் இங்கே இருந்து அங்கே கொண்டுசெல்லப்பட்டு விற்கப்படுகின்றன. 'சி' பார்ம் அவசியம் இல்லை என்பதோடு வரியும் குறைகிறது. அதனாலே தமிழகத்திற்குப் பெரிய அளவிலே நட்டம் ஏற்படுகிறது. நமக்கு வரி வருமானம் குறைகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு இங்கே 3 சதவீதம் என்று ரேட்டைக் குறைக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதன் மூலம் வணிகர்களுக்கு 1 சதவீதம் வரி குறையும் என்பது மட்டுமல்ல, 'சி' பார்ம் தொல்லையும் இருக்காது. நம்முடைய வருமானமும் அண்டை மாநிலத்திற்குச் செல்லாது. ஆகவே அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால் பேப்பருக்கு தமிழ்நாட்டில் 8 சதவீதம் வரி. அதே பேப்பரை பாண்டிச்சேரியிலே கொண்டுபோய் விற்பதால் 3 சதவீதம்தான் வரி.

1982 மார்ச் 9] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

என்று சொன்னால் உற்பத்தியாளர்கள் அங்கே கொண்டு போய் விற்றால் வரியும் குறைகிறது, லாபமும் வருகிறது என்பதால் அங்கே தான் எடுத்துச் செல்வார்கள், ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பேப்பர் மட்டுமல்ல; ஸ்கூட்டர், மொபெட், மோட்டார் சைக்கிள் போன்றவைகளுக்கும் அந்த மாநிலத்திலே விற்பனை வரி குறைவாக இருப்பதால் அவர்கள் அங்கே கொண்டு போய்த் தான் விற்கிறார்கள். ஆகவே, மொத்தத்திலே அந்த விற்பனை வரி வருவாய் அந்த மாநிலத்தில் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது; நம்முடைய மாநிலத்திலே விற்பனை வரி வருவாய்க் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து கொண்டே இருக்கிறது என்பதை நான் உங்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11.20).

அது மட்டுமல்ல, பட்டுஜட் உரையிலேயே நான் சொன்னதை மீண்டும் இப்பொழுது வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். பாண்டிச் சேரியில் ஹெவி இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆரம்பித்தால் 36 மாதங்களுக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் இல்லை என்று அந்த மாநில அரசு அறிவித்திருக்கிறது. அதனால் தொழிலதிபர்கள் அங்கே போய் ஹெவி இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆரம்பிப்பதில் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். சிவகாசியில் உள்ள தொழிலதிபர்கள் ஒன்று கூடி பாண்டிச்சேரியிலே பேப்பர் மில்லைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். என்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, தமிழகத்திலே தொழில் வளர்ச்சிக்காக, ஹெவி இண்டஸ்ட்ரி ஆரம்பித்தால் குறைந்த பட்சம் 36 மாதங்களுக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் இல்லை என்று அரசு அறிவிக்க வேண்டுமென்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

இன்னொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன் விற்பனை வரி விதிப்புக்கான விற்று முதலின் அளவு எவ்வன். இருக்க வேண்டுமென்பது ஏறத்தாழ எட்டாண்டுகளுக்கு முன்வு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1974 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில், 50,000 ரூபாய் டர்ன் ஓவர் இருந்தால் அவர்களுக்கு வரி போடலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு எட்டாண்டுகள் ஆகி விட்டன. இந்தக் கால அளவில் எத்தனையோ மடங்கு விலைவாசி உயர்ந்ததற்குப் பிறகும் கூட அந்தத் தொகையை அப்படியே வைத்திருப்பது அவ்வளவு சரியல்ல எனவே, அத்தொகையை விற்பனை வரிக்கான விற்று முதல் தொகையை ஒரு இலட்சம் ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1982 மார்ச் 9]

கம்பவுண்டிங் வரி விதிப்புக்காக இந்தத் தொகை இரண்டு இலட்சம் ரூபாயாக உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்பதையும் நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

விவசாயப் பொருட்கள் குறைவான விலைக்கு விற்கப்படுகிறது வெல்லத்திற்குக் குறைவான விலை கிடைக்கிறது. காரணம் நம்முடைய விவசாயிகள் கரும்பு உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்கிறார்கள். அதிலிருந்து வெல்லத்தை அவர்கள் குடிசைத் தொழில் முறையிலே உற்பத்தி செய்கிறார்கள். பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே இது குடிசைத் தொழிலாகக் கருதப்பட்டு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அதற்கு 30 சதவீதம் பலமுனை விற்பனை வரி என்று விதித்தார்கள். 1970 ஆம் ஆண்டிலே அதை 5 சதவீதம் ஒரு முனை விற்பனை வரியாக ஆக்கினார்கள். பிறகு அ.தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் மீண்டும் பல முனை விற்பனை வரியிலே சேர்க்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக இன்றைக்கு விவசாயிகள் பெரிய நஷ்டத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே உற்பத்தியாகும் வெல்லத்திலே கிட்டத்தட்ட 60 சதவீதம் இந்த மாநிலத்திற்கு வெளியே, வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. மீதியுள்ள 40 சதவீதம் தான் இந்த மாநிலத்தில் விற்பனை ஆகிறது. அதிலும் 20 சதவீதத்தை பெரிய வியாபாரிகளே விவசாயிகளிடத்தில் கொள்முதல் செய்து விடுகிறார்கள். மீதியுள்ள 20 சதவீதத்திலே 10 சதவீதம் வரி ஏய்ப்பு என்று வைத்துக் கொண்டால், 10 சதவீதத்திற்குத்தான் நீங்கள் வரி விதிக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, இதனால் அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருமானம் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, வெல்லத்திற்கு இருக்கின்ற பலமுனை விற்பனை வரியை ஒரு முனை விற்பனை வரியாக ஆக்குங்கள் என்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே, சாக்குத் தொழில் என்பது பல இலட்சம் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழில். பழைய சாக்குகளை யெல்லாம் வாங்கி, தைத்து விற்பனை செய்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட அது குடிசைத் தொழில். சாக்கு என்பது பேக்கிங் மெட்ரீரியல். அதற்கு வரி விலக்கு கொடுக்க வேண்டும். அதன் மூலமாகப் பல இலட்சம் தொழிலாளர்களுக்கு மறு வாழ்வு அளிக்க முடியும் என்பதை நான் வற்புறுத்தச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

புதிய வரி விதிப்புக்கான யோசனையையும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே கிரிக்கெட் போர்டு என்று இருக்கிறது. இதற்கு அரசாங்கத்தின் மானியமாக இது வரையில் இருபது இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேலே நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இந்தக்

1982 மார்ச் 9]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

கிரிக்கெட் போர்டில் அரசாங்கப் பிரதிநிதி யாரும் இல்லை. தனிப்பட்டவர்கள் கூடி அமைத்திருக்கின்ற போர்டு, அரசாங்க நாமினி யாரும் கிடையாது. இந்த ஆண்டு மட்டும் கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய்க்கும் மேலே வருவாகியிருக்கிறது. லாபம் மட்டும் கிட்டத்தட்ட 70 இலட்சம் ரூபாய் இருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அதிக விலை உள்ள டிக்கெட்டுகளுக்கு ஹையர் டினாமினேஷன் உள்ள டிக்கெட்டுகளுக்கு அரசாங்கம் வரி போடலாம். அதிக டினாமினேஷன் உள்ள டிக்கெட்டுகளுக்கு வரி போடுவதன் காரணமாக பெருந் தொகை கிடைக்கும். ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு வெல்லத்திற்கு விதிக்கும் வரியை ரத்து செய்து இது போன்றவைகளுக்கு வரியை உயர்த்துவதன் மூலம் மக்கள் உங்களுக்கு ஆதரவாக இருப்பார்கள் ; இது போன்ற வரிகளை மக்கள் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஆயத் தீர்வை பற்றியெல்லாம் சில விஷயங்களை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விற்பனை வரிக்கு மேலே கூடுதல் ஆயத் தீர்வை மத்திய அரசாலே விதிக்கப்பட்டுள்ளது. துணி, சர்க்கரை, புகையிலை போன்றவற்றிற்கு மத்திய அரசு விதித்திருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து வளஸ்பதி, சிமென்ட், காகிதம் பெட்ரோலிய பொருட்களுக்கெல்லாம் விற்பனை வரியை ரத்து செய்து அதை மத்திய அரசு அடிஷனல் டாக்ஸைஸ் டியூட்டி போட்டு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறது. மாநிலங்களின் வருவாய்களிலே மிக முக்கியமான பங்கை வகிப்பது இந்த விற்பனை வரி. ஆனால் அந்த விற்பனை வரியின் மீது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மத்திய அரசு ஆதிக்கம் செலுத்தி அதையெல்லாம் கூடுதல் ஆயத் தீர்வை என்ற பெயராலே நல்ல வருவாய் அளிக்கக் கூடிய பொருள்களையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு அப்படியே நாளா வட்டத்தில் விற்பனை வரியையும் மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு அபாயகரமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றியெல்லாம் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே விவாதம் நடந்தது. இப்பிரச்சினையில் எல்லா கட்சிகளும் ஒன்று பட்டிருக்கின்றன. மாநில அரசுக்கு இருக்கக் கூடிய கொழுத்த வரியான விற்பனை வரியை எந்தக் காலக் கட்டத்திலும் மாநில அரசு விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது. அதை மத்திய அரசு எடுப்பது என்பது அனைத்து மாநிலங்களின் உரிமைகளின் மீது கை வைப்பதாகும் என்பதில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த உயர்வைப் பயன் படுத்தி மத்திய அரசுடன் போராடி விற்பனை வரியைப் பொறுத்த வரையிலே இந்த மாநில அரசு தன்னுடைய உரிமையை நிலை நாட்ட வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்தி சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1982 மார்ச் 9]

இறுதியாக மதுவிலக்கு பற்றியும் சில வார்த்தைகளை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன் மது விலக்கைப் பொறுத்த வரையிலே, எங்களுடைய கட்சியின் கொள்கை என்ன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நாங்கள் பரிபூரண மாகமது விலக்கை வற்புறுத்துகிறவர்கள். ஆனால், இந்த அரசாங்கம் மது விலக்கை நாங்கள் ரத்து செய்யவில்லை, என்று சொன்னாலும், பிராக்கடிக் கலாக, செயல் முறையிலே அநேகமாக, ரத்து செய்த நிலைமைதானிருக்கிறது. இதன் மூலம் ஏழை, எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு நேரம் இல்லையென்ற காரணத்தினால், அதைப் பற்றி நான் அதிகமாகப் பேசவில்லை. ஆனால், குறைந்த பட்சம் இந்த மதுவிலக்கு தளர்வினால் ஏற்படக் கூடிய சமுதாய சீர்கேடுகளையாவது ஒழிக்க நீங்கள் முன் வர வேண்டும். மதுரையில், என்னுடைய மத்திய தொகுதியில், ஒரு பக்கம் கிறித்தவ தேவாலயம், பள்ளிக் கூடம், இன்னொரு பக்கத்திலே குடியிருப்புகள், பசார். நான் சொல்லும் இடம் டவுன்ஹால் சாலையின் அருகில் உள்ளது. அங்கு ஒரு சாராயக் கடை வைக்க, அனுமதி கொடுத்து, அதன் விளைவாக அந்தப் பகுதியிலே, இருக்கக் கூடிய எல்லாக் கட்சிகளும், ஆளுங் கட்சியான அ.தி.மு.க உட்பட, பிரதான எதிர்க் கட்சியான திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உட்பட, எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து, அந்தச் சாராயக் கடையை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று மகஜர் கொடுத்து, அந்தத் தொகுதியின் பிரதிநிதி என்ற முறையிலே நான் மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களை சந்தித்து அந்தமனுவைக் கொடுத்து வற்புறுத்தினேன். அதற்குப் பின்னாலே, கலெக்டர் அவர்களே அதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று உத்தர விட்டார்கள். ஆனால், அந்த உத்தரவு செயல்படுத்தப்படாததன் விளைவாக, அந்தப்பகுதி மக்கள் ஒரு போராட்டத்தைத் தொடங்கி டேவண்டியநிலை வந்து, அதனாலே, சாராயக் கடையை ஏலம் எடுத்தவர்கள் ஆக்டிரம் அடைந்து, அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர் ஒருவரைக் கொலை செய்தார்கள்—அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதால் அல்ல; அந்தப் பகுதியிலே சாராயக் கடை இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக அந்தப் பகுதி மக்களோடு இணைந்து போராடியவர் என்பதாலே அவர் கொலை செய்யப்பட்டார். அதன் விளைவாக, அங்கே பதட்ட நிலை உருவாகி, இவ்வளவு விவகாரங்கள் ஆனபின்னாலுங்கூட இன்னும் அந்தச் சாராயக் கடை அங்கேயிருந்து அகற்றப்படவில்லை. கோவில்கள், கிறித்தவ தேவாலயங்கள், மருதிகள், பள்ளிகள், இருக்கக் கூடிய இடங்களிலே நீங்கள் சாராயக் கடைகளை வைக்காமல் இருந்தால், அதுவே மிகப் பெரிய உதவியாக இருக்கும், மதுரை நிகழ்ச்சி ஒரு சான்றாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, கூடுதலானவரை பள்ளிகள், கோவில்கள், கிறித்தவ தேவாலயங்கள், மருதிகள் போன்றவைகள் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு அருகிலே

1982 மார்ச் 9]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

சாராயக் கடைகள், அல்லது மதுக் கடைகள், அல்லது ஓயின் ஷாப்புக்கள் வைக்க அனுமதி கொடுப்பதில்லை என்ற கொள்கையை அரசாங்கம் உறுதியாகக் கடைபிடிக்க வேண்டும். இதிலே வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்ற பாகுபாட்டுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. சமுதாயத்தின் பல்வேறு சீர்கேடுகளுக்கு வழி வகுக்குகின்ற இப்பிரச்சினையில் மிக அழுத்தமாகத் தலையிட வேண்டுமென்று கேட்டு, என் உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-30)

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிக் பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முன்னாலே வைக்கப் பட்டிருக்கும் தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், என்ற மானியத்தின் மீதும், மாநில ஆயத்தீர்வை என்ற மானியத்தின் மீதும் காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக இன்றையத்தினம் நம்முடைய அரசாலே விதிக்கப் படுகின்ற விற்பனை வணிக வரி அங்கிங்கெனாதபடி மனித சமுதாயத்திலே எல்லோரையும் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு விதிக்கப்படுகிற வரி என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். சமுதாயத்தின் உயர்த்த்டிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் மட்டுமல்லாது, சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற மக்களைப் பெரிதும் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு இந்தத் துறையின் வரிகள் இன்றையத்தினம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆண்டுதோறும் உயர்ந்து கொண்டு வருவதை அண்மைக் காலங்களிலே நாம் பார்த்து வருகிறோம். வணிக வரித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் 1976-77-லே அதனுடைய வருவாய் 256 கோடியாக இருந்தது. 4 ஆண்டுகளில் 1980-81-லே 492 கோடி ரூபாயை எட்டி இருக்கின்றது. இந்த நடப்பாண்டில் 1981-82-லே 9 மாதத்திற்கான வருவாய் 424 கோடி என்று தரப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு இறுதியிலே மொத்தமாக ஏறத்தாழ 615 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக வணிக வரித் துறையின் வருவாய் இருக்கும் என நாம் எதிர்பார்க்கலாம். அதைப் போலவே பொது விற்பனை வரி 1977-78-ஆம் ஆண்டிலே 178 கோடி ஆக இருந்தது. இந்த ஆண்டிலே ஏறத்தாழ 410 கோடி அளவுக்கு அதிகமாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. இன்னும் சொல்லவேண்டுமானால் மத்திய விற்பனை வரி 1977-78-லே 43 கோடியாக இருந்தது இந்த ஆண்டிலே 90 கோடியாக வளர்ந்திருக்கிறது. நான் எண்ணிப் பார்க்கின்றேன். 1966-67-ஆம் ஆண்டிலே காங்கிரஸ் அரசுக் கட்டிலிலே இருந்தபோது வணிக வரியின் சதவிகிதம் $2\frac{1}{2}$ யாக வருவாய் 56 கோடியாகத்தான் தமிழகத்திற்கு வந்து கொண்டிருந்தது. இன்றையத்தினம் விலைவாசி உயர்வாலும், அரசாங்கம் கடைபிடிக்கின்ற வரிக் கொள்கையாலும், அந்த $2\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1982 மார்ச் 9]

உயர்ந்து இன்றையத்தினம் வருமானம் 1569 கோடி என்று சொன்னால் அதிலே 40 சதவிகிதம் வணிகத் துறை மட்டுமே கொடுக்கின்ற காமதேனுவாக, கற்பகத் தருவாக இந்தத் துறை இன்றையத்தினம் உயர்ந்து கொண்டு இருக்கின்றது.

இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஏதாவது வரிச் சலுகை அளிப்பார்களா என்று நாம் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக புதிதாக பட்டுத் துணிகளுக்கு வரி போடுவது போல போட்டு அதை எதிர்க்கட்சிகளின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க ரத்து, செய்தோம் என்று சொல்லி, ஏற்கெனவே அதற்கு வரியில்லை. இப்போதும் இல்லை என்கிற நிலைதான் அரசு செய்திருக்கின்றது. மாறாக பல்வேறு இனங்களிலே வணிக வரி சதவிகிதத்தை இந்த அரசாங்கம் உயர்த்தி இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லவேண்டுமானால் ஒவ்வொரு மாநிலங்களுக்கு இடையே வணிகவரியினுடைய சதவிகிதம் பல்வேறு நிலைகளிலே அமைந்திருக்கின்ற காரணத்தால்தான் மத்திய அரசு கூட, வணிக வரியை எடுத்து விட்டு ஆயத்தீர்வையை எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்கின்ற கருத்தினை இன்றையத்தினம் நம் முன்னாலே வைத்திருக்கின்றது.

தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையிலே இந்த ஆண்டிலே மோட்டார் வண்டிகளின் பகுதிகளுக்கும், துணை உறுப்புகளுக்கும் வரி விகிதத்தை 13 சதவிகிதத்திலே இருந்து 15 சதவிகிதமாக உயர்த்தி இருப்பதும், அதேபோல மோட்டார் வண்டிகளின் டயர், டியூப்களுக்குப் பத்திலிருந்து 12 சதவிகிதமாக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். நான் பொதுவிவாதத்திலே பேசுகின்றபோது சொன்னேன். இது ஏழை எளிய மக்களை பாதிக்கின்ற வரி, இதன் மூலமாக போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் டிக்கட் கட்டணத்தை உயர்த்துவதற்கு வழிவகைகளை செய்கிற காரணத்தினாலே இதனை அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் முன்னமே சொன்னேன் 2½ சதவிகிதத்தில் இருந்து இன்றையதினம் வணிகவரித் துறை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உயர்ந்து இந்த ஆண்டிலே சொல்ல வேண்டுமானால் 4 சதவிகிதத்தில் இருந்து 5 சதவிகிதமாக வணிக வரி விகிதத்தை இந்த அரசு உயர்த்தி இருக்கிறது. துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவேன்; மண்ணெண்ணெய் ஏழை எளிய மக்கள் உபயோகிக்கின்ற பொருளாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே இந்த அரசாங்கம் மண்ணெண்ணெய்க்கு வணிக வரியை 8 சதவிகிதத்திலிருந்து 4 சதவிகிதமாகக் குறைத்திருக்கிறது என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையிலே படித்தார்கள். 4 சதவிகிதமாக இருக்கின்ற வணிக வரி விகிதத்தினை 5 சதவிகிதமாக உயர்த்தினால் அது பொருளாதாரத் துறையிலே உயர் மட்டத்திலே இருக்கின்றவர்கள் மட்டம்தான் பாதிக்குமா? சமுதாயத்தின் அடித்தட்டிலே இருக்கின்ற ஏழை எளிய நடுத்தர மக்களை அந்த 5 சதவிகிதம் பாதிக்காதா என்ற வினாவை நான் உங்கள் மூலமாக எழுப்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 9] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

அதைப்போலவே சிமெண்ட் மீது 10 சதவிகிதம் என்று இருக்கும் விற்பனை வரியை 12 சதவிகிதம் என்று உயர்த்தியிருப்பதால் அது வசதி படைத்தவர்களை மட்டும் அல்லாமல் வீட்டைக் கட்டி அதன் மூலம் வாடகைக்குச் செல்லும் நடுத்தர மக்களின் வாடகையையும் உயர்த்துவதற்கு இது உறுதுணையாக இருப்பதால் அரசாங்கம் இதையும் எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகாலமாக வணிக வரித்துறை மானியத்தின் மீதான விவாதத்தின்போது சொல்லி வருகிறேன். சைக்கிள் வாகனம் இந்தச் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் ஒவ்வொரு மக்களுக்கும் பயன்படும் வாகனம். பஸ் கட்டணம் நாளுக்கு நாள் உயர்ந்து வருகிறது. குறைந்தபட்சக் கட்டணமே 30 பைசா என்று இருப்பதால் சைக்கிள்களை ஏழை எளிய மக்கள் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய உண்மை. 1980-81-ஆம் ஆண்டிலே 6 சதவிகிதம் வரி இருந்தது. அதை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டேன். அப்போது 3 சதவிகிதம் என்று அதைக் குறைத்தார்கள். அந்த 3 சதவிகிதம் ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கடந்த ஆண்டு கோரிக்கை வைத்தேன். அதை இந்த ஆண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். கர்நாடக மாநிலத்திலும், மத்தியப் பிரதேசத்திலும், பீகார் மாநிலத்திலும், பாண்டிச்சேரி மாநிலத்திலும் சைக்கிள் பொருள்கள் மீது வரிகளை அரசாங்கம் முழுமையாக ரத்து செய்து இருப்பதால் நாமும் இந்த சைக்கிள் பாகங்களின் மீதான வரியை முழுமையாக ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கூடுதல் விற்பனை வரி என்பது வியாபாரிகளை தொல்லைப் படுத்துகின்ற வரியாக இருக்கிறது. வியாபாரிகளுக்கு லாபம் வந்தாலும், நஷ்டம் வந்தாலும் அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் இந்தக் கூடுதல் வரியைக் கட்டவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி ஒரு நிபந்தனை இருப்பதால் இந்தக் கூடுதல் விற்பனை வரியையே ரத்து செய்ய வேண்டும் என்பதை இந்த அரசுக்கு யோசனையாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

சிறு வியாபாரிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும்வகையில் குறைந்த பட்ச வரி விதப்பான உச்சவரம்பு 50,000 ரூபாய் என்பதை 1974-ல் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. விலைவாசி உயர்வின் காரணமாகவும், இன்றைக்கு இருக்கும் சூழ்நிலை காரணமாகவும் இந்த உச்சவரம்பை 1 இலட்சம் ரூபாய் என்கிற அளவிற்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே 7-வது பிரிவின் கீழ் விதிக்கப்படும் கம்பவுண்டிங் வரிக்கான உச்சவரம்பை ஒரு இலட்சம் ரூபாயிலிருந்து இரண்டு இலட்ச ரூபாய் அளவிற்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1982 மார்ச் 9]

பதிவு செய்யப்பட்ட பிரிவின் கீழ் மாட்டுத் தீவனத்திற்கான வரி பல முனை வரி என்று இருப்பதை ஒரு முனை வரியாக மாற்றி மைக்க வேண்டும். ஏழை எளிய மக்கள் பயன் படுத்துகின்ற அலுமினியம் பாத்திரங்கள் மீதான வரிக்கு அரசாங்கம் முழு விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய அருமை நண்பர் நெடுமாறன் அவர்கள் வெல்லம், சர்க்கரை போன்றவற்றிற்கான வரியை நீக்கிவிட வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்தார்கள். அதை அடுத்து நானும் அந்த வெல்லத்திற்கான வரியை குறைந்த பட்சம் 3 சதவீதம் ஒரு முனை வரியாகவாவது மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உலர்ந்த ரக வெள்ளைப் பூண்டுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் பச்சை வெள்ளைப் பூண்டுக்கு வரி விதிக்கப்படுவதால், அது சாய் கறியின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதால், அதற்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள வரியை விலக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உத்திர பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களில் அதற்கு வரி விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை இங்கே நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

பால், வெண்ணெய், தயிர் போன்றவற்றிற்கு வரி இல்லை ஆனால் அதே நேரத்தில் நெய்க்கு 4 சதவீதம் வரி இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்?

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கக் கூடும். இப்படி வரிசையாக வரியை ரத்து செய்யுங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறீர்களே, அரசாங்கம் எதை வைத்துக் கொண்டு பின்னர் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்று கேட்கக் கூடும். பின்னர் பதில் சொல்கிற போது கேட்கக் கூடும் என்பதால் இப்போதே சொல்லி விடுகிறேன். சென்ற ஆண்டு அப்படித்தான் கேட்டார்கள்?

ஆகவே, இந்த ஆண்டு அவர் கேட்பதற்கு முன்பே நான் கில யோசனைகளைச் சொல்லிவிட விரும்புகிறேன்.

கிரிக்கெட் மேட்சில் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. சாதாரணமாக 2 ரூபாய், 1 ரூபாய் கொடுத்து கினிமா போகிறவர்களிடமிருந்து கேளிக்கை வரி வசூல் செய்கிற போது, இப்படி பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் வசூலாகும் கொள்ளை லாபம் அடிக்கும் இந்த கிரிக்கெட் மாட்சுக்கு வரி போடாமல் இருப்பது சரியல்ல. ஆகவே, அரசாங்கம் நிச்சயமாக இதற்கு வரி போட வேண்டும். இது ஒரு கேளிக்கை,

1982 மார்ச் 3]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

பொழுது போக்கு, உடல் வளத்துக்கு ஒரு பயிற்சி என்று சொல்லாமல், நிச்சயமாக இந்தக் கிரிக்கெட் மாட்ச் வருமானத்துக்கு வரி போட வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக, 1959 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வணிக வரித் துறையில் பதிவு செய்வதற்காக, தமிழ்நாடு வணிக வரிச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்வதற்கு ரூபாய் 10 பதிவுக் கட்டணம் என்றும், மத்திய வணிக வரிச் சட்டத்தின் மூலம் பதிவு செய்வதற்கு ரூபாய் 15 என்றும் இருக்கிறது. 1959(—)லிருந்து இது ஒன்று தான் உயராமல் இருக்கிறது. பல்வேறு இனங்களில் வரிகளை ஏற்றிய அரசாங்கம் இதை மட்டும் அப்படியே விட்டு வைத்து இருக்கிறது. வியாபாரிகளைப் பொறுத்த வரையில் இந்தப் பதிவுக் கட்டணத்தை ரூ. 50 என்று வைத்தாலும் அது அதிகம் இல்லை. ஆகவே, ஆண்டு ஒன்றுக்கு பதிவுக் கட்டணமாக ரூ. 50 என்று அதை ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதன் மூலமாக அரசுக்கு 5 லிருந்து 6 கோடி ரூபாய் வரி வரும். அதன் மூலம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு வரி விலக்கு கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.40).

வரி வசூல் செய்வதிலே அதிகாரிகள் இன்னும் தீவிரமாக இருந்தால் முறையான நடவடிக்கை எடுத்தால், அதற்கான ஏற்பாடுகளை அதிகாரிகள் செய்தால் நிச்சயமாக அரசாங்கத்தின் வருவாய் கணிசமாக உயரும்.

இன்றைக்கு இருக்கின்ற எல்லா வணிக வரி அலுவலகங்களுக்கும் முழுமையாக தொலைபேசி வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அந்த வணிக வரியை பல்வேறு இனங்களில் வசூல் செய்ய வேண்டி யிருப்பதால் இன்றைக்கு அலுவலர்களுக்கு வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது ; இந்தப் பளுவை குறைக்க வேண்டும். அதோடு வணிக வரி அலுவலகங்களுக்கு வரும் வணிகர்கள் அமர்வதற்கு தேவையான இட வசதியை செய்து கொடுக்க வேண்டும் ; தேவையான பொருட்களையும் அரசாங்கம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த வணிக வரியைப் பொறுத்த வரையில் மாவட்ட அளவிலும், மாநில அளவிலும் அரசு ஆலோசனைக் குழுக்களை நியமித்திருப்பதாக அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மாவட்ட அளவில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற குழுவில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் இடம் பெறவில்லை. இது வரை இல்லை என்றால் இனி வரும் காலத்திலாவது ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1982 மார்ச் 9]

மட்டுமல்லாமல் எதிர்க் கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களை யும் அந்தக் குழுவிலே நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாநில அளவிலே இருக்கிற இந்த ஆலோசனைக் குழுவின் பதவிக் காலம் இரண்டு ஆண்டுகள் என்றும் மேலும் இரண்டு ஆண்டுகள் நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அமைச்சரவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆலோசனைக் குழு இது வரையில் என்னென்ன ஆலோசனைகளை அரசுக்கு அளித்திருக்கிறது? அந்த ஆலோசனைகளில் எத்தனை ஏற்று செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய பதிலிலே தெரிவிப்பார்களானால் அது படனுடையதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு வரி விதிப்பு அதிகாரிகள் முயற்சி எல்லாம் எந்தெந்த இனங்களில் வரிமையெயர்த்தலாம் அல்லது தன்னுடைய இலக்கை எந்த அளவுக்கு உயர்த்த முடியும் என்ற எண்ணத்தலே செயல்படுகிறார்களே அல்லாமல் நியாயமான அளவில் வரி விதிக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்ப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கும் அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கை தான் காரணமாக இருக்கிறது. ஒரு அதிகாரி வரி விதிப்பில் குறைவு செய்திருந்தால் அதற்கு அவரிடம் காரணம் கேட்கப்படுவதாக அறிகிறேன். சென்ற ஆண்டு உங்கள் பகுதியிலே இவ்வளவு வரி இருக்கிறது; ஆனால் இந்த ஆண்டு ஏன் குறைந்திருக்கிறது என்று அலுவலகத்திலிருந்து காரணம் கேட்கப்படுகிறது. அதன் காரணமாக அலுவலகத்திலிருந்து வருகின்ற தொல்லைகளுக்காக நியாயமற்ற முறையில், வரி உயர்த்தப்பட்டு, அதனால் வியாபாரிகள் தொல்லைப் பட்டு, பல்வேறு வழக்குகள் வழக்கு மன்றத் திற்குச் சென்று, அங்கே அந்த வழக்குகள் தள்ளாடி, தள்ளாடி, இறுதியில் வரி உயர்வு தள்ளாடி செய்யப்படுகிறது; அது தகர்த்து எறியப்படுகிறது. அதன் காரணமாக வரி உயர்வு செய்த பின்னர் வழக்கு மன்றத்திலே தோற்ற போது எந்த அதிகாரியிடமாவது அந்த அரசாங்கம்காரணம் கேட்டிருக்கிறதா வரி குறைந்தால் காரணம் கேட்கிற அலுவலகத்தால் வரி உயர்வால் ஏற்படுகின்ற இடையூறுகளுக்கு காரணம் கேட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும், அப்படி காரணம் கேட்டிருந்தால் நியாயம் இல்லாத வரி உயர்வு தவிர்க்கப்பட வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தில் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் எத்தனை ரிட் மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன? எத்தனை ஸ்டே வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் 1981-82-ல் திரு. ரென்று பல வழக்குகள் வழக்கு மன்றம் போகக் காரணம் என்ன என்பதை அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய பதிலிலே விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 9]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

மதுவிலக்கைப் பொறுத்த வரையில் எங்கள் பேரியக்கத்தின் கொள்கையை பல்வேறு சமயங்களில் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் மது விலக்கு உறுதியாக கடைபிடிக்கப்படுவதில் இந்த அரசாங்கம் தீவிரமாக இருக்கிறது ; நிச்சயமாக ரத்து செய்யப் போவதில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். துணைத் தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதற்கு என்ன இருக்கிறது? வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே இருக்கிற மக்கள் படுகின்ற துயரங்களைத் தீர்க்க என்று சொல்லி அவர்களும் தாராளமாக மது அருந்துவதற்காகத்தான் தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறதே தவிர இதிலே வேறு என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த அறிக்கையிலே சில விபரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். கள் அருந்துவதற்கு 4,37,047 பேர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே சாராயம் அருந்துவதற்கு 2,76,320 பேர்களுக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, 11,000 கள்ளக் கடைகள் திறக்க ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது ; அதைப் போலவே 5,800 சாராயக் கடைகள் திறக்க அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு நாட்டிலே சாராயமும் கள்ளமும் மலிந்து தெருவெல்லாம் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில் கருப்பஞ்சாறு கசண்டு தனிப்பட்டவர்களுக்கு விற்பனை செய்யப்படுகிறது. கால் நடைத் தீவனம், கோழித் தீவனம், தயாரிப்பதற்கு என்று வாங்கிச் செல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களால் அது தவறான முறையிலே பயன்படுத்துப்படுகிறது. அதை அவர்கள் அதிக விலைக்கு விற்ப்பது, கொள்ளை இலாபம் அடிக்கிறார்கள். அதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைய தினம் மது விலக்கு தளர்த்தப் பட்டு, பிளாண்டிங் யூனிட் மூலம் கொள்ளை இலாபம் அடிக்க வழி வகைச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்த மாமன் மத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விபரத்தையும் அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1-9-81-வருந்து 31-12-81 வரையில் கள்ளத்தனமாக மது வடித்தவர்கள் 5,720 பேர்கள் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக அச்சுறுத்தலின் கீழ் கள்ளக் காரணமாகத்தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1982 மார்ச் 9]

இன்னும் ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்* முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் தன்னுடைய வாழ் நாள் முழுவதும் மது விலக்கைத் தீவிரமாகச் செலப்படுத்த வேண்டுமென்று நினைத்தவர், சொல்லியவர், செய்து காட்டியவர்.

அந்த முதறிஞர் அவர்களுக்கு நினைவுச் சின்னமாக நான் வசிக்கின்ற திருமங்கலம் நகரத்திலே ராஜாஜி அவர்களின் சிலையினை நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்தக் காலத்திலே திறந்து வைத்தார்கள். ஆனால் இப்போது திருமங்கலத்திலே ரூ கள்ளுக்கடை அந்த இராஜாஜி சிலையின் முன்னாலேயே திறக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதனை நான் அதிகாரிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆனாலும் அந்த கடை அந்த இடத்தை விட்டு நகருவதாக காணாமல் அவ்வளவு செலவு செய்து பற்றி ஏன் அது ஆகிவிட்டது. ஆகவே எனக்குக்கூட ஒரு ஐயம் ஏற்பட்டது. ஒன்று கள்ளுக்கடையை நகரத்திலே வேண்டும், அப்படி நகரத் த முடியாவிட்டால் அந்தச் சிலையினையாவது நகரத்திலே விடலாமா என்று கூட நான் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டிய நிலைமையில் அந்தக் கள்ளுக்கடை அந்த சிலைக்கு முன்னாலே இன்னும் இருந்தாக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களின் மூலமாக நான் கட்டுக் கொள்கிறேன் அந்தக் கள்ளுக்கடையினை நகரத்துவதற்கு வேண்டிய முயற்சி அரசு உடனே செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு உரையை நிறைவு செய்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. குப்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கா வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோரி இருக்கின்ற மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் எடுத்து வைக்க முன் வருகிறேன்.

மதுவிலக்குப் பிரச்சினையைப் பற்றியும் விற்பனை வரியினைப் பற்றியும் எனக்கு முன்னாலே பேசிய பிரதான எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும், காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்களும் சில கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மதுவிலக்குப் பிரச்சினை என்பதை ஒரு மாநில அளவிலே இருக்கின்ற பிரச்சினை என்று மட்டும் கருதாமல் அகில இந்தியாவிலே உள்ள ஒரு பிரச்சினை யாக இது இருக்கின்றது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு பார்ப்போமேயானால் சில விளக்கங்கள் நமக்குக் கிடைக்கும் என்பதில் ஐயம் ஏதுமில்லை. காரணம் உலக உத்தமர் காந்தியடிகள். முதறிஞர் இராஜாஜி ஆகியோர்களுக்கெல்லாம் மிக விருப்பமான இந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையை இன்று மத்தியில் ஆளுகின்ற பேரியக்கமாக விளங்குகிற காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி செய்துள்ள மாநிலங்களிலே இதை அமல்படுத்தாமல் ரத்து செய்திருக்கின்ற நிலையினை நாம் காண முடிகிறது.

1982 மார்ச் 9]

[திரு. கே. குப்புசாமி]

காந்தியடிகள் பிறந்த குஜராத் மாநிலம் ஒன்றைத் தவிர, காங்கிரஸ் பேரியக்கம் ஆளுகின்ற மற்ற மாநிலங்களிலே மது விலக்கு பூரணமாக ரத்து செய்யப்பட்டிருப்பதை அவையினுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள்.

Enforcement of prohibition in the State is the highest joke of this State

என்று வேடிக்கையாக இங்கே சொன்னார்கள். நான் எண்ணிப் பார்த்தேன். ஏன் அவ்வாறு இவர்கள் சொன்னார்கள் என்று. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இங்கே ஆட்சிப் பீடத்திலே இருந்த காலத்திலே மதுவிலக்கு முழுமையாக ரத்து செய்யப்பட்டிருந்த நிலையினை மாற்றி இப்போது தளர்த்தி இருக்கிறீர்களே, ரத்து செய்யவில்லையே என்ற காரணத்தைத்தான் பிக்கஸ்ட் ஜோக் என்று சொன்னார்களோ என்று நான் எண்ண வேண்டி இருக்கின்றது. அந்த அளவுக்கு மதுவிலக்கு தளர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது என்றால் அதற்குப் பின்னாலே இருக்கின்ற பின்னணியை நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மதுவிலக்கை மற்ற மாநிலங்களிலே தளர்த்தியது ஒரு வேளை பொருளாதார அபிவிருத்தியை மனதில் கொண்டதாக இருக்கலாம். ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை மதுவிலக்கை இந்த மாநிலத்திலே பூர்ணமாக அமுல்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்தியத் துணைத் கண்டத்திலே மற்ற மாநிலங்களிலே இருக்கின்ற அத் தனை பேர்களைக் காட்டிலும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், இந்த அரசுக்கும் அதிகமாக இருக்கின்றது என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அந்த நிலை இருந்தால் கூட இங்கே சில சமுதாய விரோத தீய சக்திகள் பொது மக்களுடைய, ஏழை எளிய மக்களுடைய பணத்தை அரசாங்க கஜானாவுக்குப் போய்ச் சேர முடியாமல் இடையிலே தடுத்து அவர்கள் எக்ஸ்ப்ளாய்ட் பண்ணுவதற்குப் பயன்பட்டுவிடக்கூடாது என்ற ஒரு நல்ல நோக்கத்தோடுதான் இங்கே மதுவிலக்கு தளர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த நிலையிலேதான் இங்கே தமிழகத்தில் மதுவிலக்கு தளர்த்தப்பட்ட பிறகும் அதை எந்தெந்த வகையிலே இன்னும் அமுல்படுத்த வேண்டும் என்ற ஒரு நிலையை உருவாக்கி 25 வயதுக்குக் குறைந்தவர்கள் மது அருந்தக் கூடாது என்ற நல்ல நோக்கத்தில் 25 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு மட்டுமே மது அருந்துவதற்கு பெர்மிட்டுகள் வழங்கப்பட்டிருப்பதை நான் அந்த உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

காரணம் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் கேட்டார்கள். 'மதுவிலக்கு தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். மது விலக்கை ரத்து செய்வதற்கும்

[திரு. சே. குப்புசாமி]

[1982 மார்ச் 9]

தளர்த்துவதற்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது? இனி என்ன இருக்கிறது ரத்து செய்வதற்கு என்று கேட்டார்கள். நான் அதற்குத்தான் சொல்கிறேன்—தமிழகத்திலே இருக்கின்ற சிறியவர்கள் வயதிலே குறைந்தவர்கள், வயது குறைந்த பெண்கள், தாய்மார்கள், மற்றும் 25 வயதுக்கு குறைவாக இருக்கும் இளைஞர்கள் போன்றவர்களுக்கு பெர்மிட் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொன்னால், உள்ளத்தளவில் மனப்பக்குவம் பெறாதவர்கள், அறிவு முதிர்ச்சி அடையாதவர்கள், எல்லாம் மது அருந்தக்கூடாது என்ற வகையிலே அவர்களுக்கு கொடுக்கக் கூடாது என்கிற நிலையை மட்டும் ஏற்படுத்தி மது விலக்கு மற்றவர்களுக்கு தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடுகள்)

(முற்பகல் 11-50)

பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் எல்லாச் செய்ய விரும்பவில்லை. அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் பேசும்போது, ஏதாவது பதில் சொல்வதாக இருந்தால் சொல்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்கிற காரணத்தால் என்னைத் தொடர்ந்து பேசுவதற்கு அனுமதிக்கும் படி அந்த நண்பர்களை வேண்டுகிறேன். எனவே தான் மனப்பக்குவம் பெறாதவர்கள், அறிவு வளர்ச்சி பெறாதவர்கள் வயது குறைந்தவர்கள் எல்லாம் குடியின் பழக்கத்திற்கு அடிமையாகி விடக்கூடாது என்ற வகையில்தான் தமிழக அரசு மதுவிலக்கை ரத்து செய்யவில்லை. ஆனால் மற்றவர்களுக்கு மட்டும் சற்று தளர்த்தியிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த வகையில் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை சீரான முறையில் நடைமுறைப்படுத்துகின்றபோதே, குற்றங்களை தடுக்கும் வகையில் நீதித்துறையின் நிர்வாகமும் இப்போது சீரமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இதிலே பிடிபட்ட குற்றவாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் விரைவாக பைசல் செய்ய வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக கிட்டத்தட்ட 20க்கும் மேற்பட்ட அடிஷனல் பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மேஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகள் அதாவது முதல் வகுப்பு விசாரணை நீதி மன்றங்கள் மாநிலம் முழுவதும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அத்தோடு இரண்டாம் நிலை நடுவர் வழக்கு மன்றங்களிலும் இந்த மது விலக்கு சம்பந்தப்பட்ட குற்றங்களை விசாரணை செய்வதற்கான நடைமுறைகள் நீட்டிக்கப்படுவதற்கான முறைகளை அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது எனவே மதுவிலக்கு சம்பந்தப்பட்ட புகார் வழக்குகளை விரைவிலே பைசல் செய்து, குற்றவாளிகளுக்கு உரிய தண்டனை கொடுத்து, குற்றங்களை நாட்டிலே குறைக்கும் வகையில் நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்து ஏற்பாடு செய்து வருகிறது.

1982.மார்ச் 9]

[திரு. கே.குப்புசாமி]

அத்தோடு மட்டும் அல்ல, கள்ளச் சாராயத்தை தடுக்கும் வகையில், கள்ளச் சாராயம் தயாரித்து விற்று அதனால் பயன் அடைந்து தவறான முறையிலே பொருள்களை சேர்க்கும் நிலையினை தடுத்து நிறுத்துவதற்கு, இங்கே சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு இருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள். முதலிலே ஆர்.டி.என்.ஸ் 1, 1982 மூலமாக அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டு, பிறகு அது

“The Tamil Nadu Prevention of Dangerous Activities of Bootleggers Act 1982”

என்ற பெயரில் சட்டமாக ஆக்குவதற்காக இந்த அவையிலே (காண்டு வரப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டது. அதன் மீது நாம் அனைவரும் நம்முடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறி விவாதித்திருக்கிறோம். அதுபோன்ற சட்டம் இல்லாத காரணத்தால் தான் இத்தகைய செயல்களை செய்து, தவறான வழிகளில் பொருள்களை சட்டம்கிற நிலையைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்த அரசு அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இப்போது அது நடைமுறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்பதையும் நான் இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

தீய சக்திகளிடமிருந்து இந்த சமுதாயத்தை காப்பாற்ற வேண்டிய உயரிய நோக்கம் மட்டுமன்றி, இதனால் வருகிற வருமானத்தைக் கொண்டு—சென்ற ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31ஆம் தேதி வரை 79 கோடி ரூபாய் அளவில் ஆயத் தீர்வை மூலமாக அரசுக்கு வருமானம் கிடைக்கிறது—அந்த வருமானத்தைக் கொண்டு, மாநிலத்தின் வளர்ச்சி திட்டங்களுக்கு, சாதாரண ஏழை எளிய பொதுமக்களின் நலனுக்குப் பயன்படுகிற வளர்ச்சித் திட்டங்களை, இந்தத் தொகை மூலமாக பயன்படுத்தி நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடும் தான் அரசு செயல் திட்டங்களை இங்கே தீட்டி வருகிறது.

இதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள். விற்பனைவரி பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். கடந்த ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு விற்பனை வரி சில அக்தியாவசியப் பொருள்களின்மீது அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் பணிவன்போடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுபோன்ற சாதாரண மக்களைப் பாதிக்கிற வரி அவர்கள் கட்சி ஆட்சியில் இருக்கிற மத்திய அரசில் இந்த

[திரு. கே. குப்புசாமி] [1982 மார்ச் 9]

ஆண்டு ரூ. 533 கோடி அளவிற்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏழை எளியவர்களைப் பாதிக்கிற அந்த வரியை அங்கே குறைக்கும்படி அவர்கள் இயக்கத்தைச் சார்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை அவர் வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்குத் தருகிற பங்குத் தொகையை வரிகள் மூலம் பல்வேறு மாநிலங்களிலிருந்து செல்கிற வருமானம் மாநில அரசுகளுக்கு பகிர்ந்து கொடுக்கப்படுமானால் மாநில அரசு விற்பனை வரியை உயர்த்துகிற ஒரு நிலைமையைத் தவிர்க்கலாம். மத்திய அரசும் மாநில அரசுகளும் சமபலத்தோடு விளங்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் மாநிலங்களிலிருந்து வருகிற வருமானத்தை மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்கு அதிகமாக அளிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் போன்றவர்கள் மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்த வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மதுவிலக்கை அமல்படுத்தும் அதிகாரம் காவல்துறை அதிகாரிகளிடம் இருந்ததை, லோக்கல் போலீஸிடம் இருந்ததை எக்ஸைஸ் விங்குக்கு இப்போது மாற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த எக்ஸைஸ் விங்க் ஒவ்வொரு ஊரிலும் இல்லாமல் ஒரு குறிப்பிட்ட சென்டரில்தான் இருக்கிறது. எனவே எக்ஸைஸ் அதிகாரிகள் லோக்கலில் தாசில்தார் அளவில் இருக்கிற அதிகாரியோடு, உள்ளூர் போலீஸ் உதவியோடு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்களைக் கண்டு பிடிக்கும் விதத்தில் காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கும் போதிய அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். எக்ஸைஸ் அதிகாரிகளுக்கு இருக்கும் அதிகாரம் போன்று ஸ்பீஸ்டான்ஷ்ய லாக தாசில்தார்களுக்கும் இந்த அதிகாரத்தை வழங்கினால்தான் புகார்கள் வருகிறபோது உள்ளூர் போலீஸை வைத்துக்கொண்டு கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுபவர்களைக் கண்டு பிடித்து வழக்குகள் போட உதவியாக இருக்கும். ஆகவே அவர்களுக்கும் போதிய அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஐ.எம்.எப்.எல். லைசென்ஸ் பெற்றவர்கள் சிலர் ரூ. 10,000 கட்டி ஆரம்பிக்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக் கெல்லாம் இப்போது அந்த டெப்பாஸிட் திருப்பிக் கொடுக்கப் பட்டு வருகிறது. இங்கே அதிகமான கடைகளை ஆரம்பித்து உள்ளதாக உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே அப்படி ஆரம்பிக்காமல் இருப்பவர்களுக்கு அவர்கள் கொடுத்துள்ள தொகையை விரைந்து திருப்பிக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மது அருந்துவது கெடுதல் என்ற பிரச்சாரத்தைச் செய்ய மதுவினால் ஏற்படும் தீமைகளைப் பற்றி சாதாரண மக்களுக்கு விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்ல வட்ட அளவில், மாவட்ட அளவில் மாநில அளவில் ஆலோசனைக் குழுக்கள், அறிவுரை குழுக்கள் போட வேண்டும். இது சம்பந்தப்பட்ட திரைப்படங்களை

1982 மார்ச் 9]

[திரு. கே. குப்புசாமி]

எடுத்து, மதுவினால் ஏற்படும் தீமைகளை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல திரைப்படங்கள் மூலம் மக்களுக்கு அறிவுரைகள் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அண்டை மாநிலங்களிலுள்ள ஆயத் தீர்வையை ஆராய்ந்து அதற்கேற்ப நம் ஆயத் தீர்வையை அமைக்க நம் அரசு முன் வர வேண்டும். மதுவிலக்கை தளர்த்துவதின் மூலம் இந்நாட்டு மக்களை மதுவின் கொடுமையிலிருந்து ஓரளவு காப்பாற்றியிருக்கிறது இந்த அரசு என்று கூறி இந்த மானியக்கோரிக்கையை ஆதரித்து அமர்கிறேன். வணக்கம். நன்றி.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக்கோரிக்கையின்மீது காந்தி-காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் சார்பாக என் கருத்துக்களை ஓரிரு மணித் துளிகளில் சொல்லி அமர விரும்புகிறேன். பிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுக் பார்க்கிறபோது வருவாய்த்துறையினுடைய நிர்வாகம் இந்த மாநிலத்தில் செம்மையாக நடைபெறுகிறது என்பதனையும் குறைகளைக் கேட்டு மக்களுடைய மனதில் இருக்கிற துன்பங்களை துயரங்களைத் துடைக்கிற ஒரு எண்ணம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் முதல்வர் அவர்களுக்கும் இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

(நண்பகல் 12:00)

சில செய்திகளை இங்கே சொல்வது, நம்முடைய கவனத்திற்கு தட்டுப்படாதது மட்டுமல்ல; கவனத்தைப் போதிய அளவில் ஈர்க்கவில்லையோ என்பதற்காக இதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு பத்திரப் பதிவு கட்டணம், 1978-79 ஆம் ஆண்டைப் பார்த்தால் 35 கோடி வருமானம் வந்திருக்கிறது. இதிலே இந்த ஆண்டு எதிர் பார்க்கின்ற வருமானம் 68 கோடி என்றிருக்கிறது. ஆனால், நில விற்பனை, சென்னை நகரம் போன்ற இடங்களைப் பார்க்கின்றபோது, அதனுடைய விலை பல மடங்கு அதிகரித்திருக்கின்ற நேரத்தில், மீண்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நிலத்தின் விலை இன்றைய தினம் பல மடங்காக உயர்ந்திருக்கிற நேரத்தில், பத்திரப் பதிவு கட்டணம் பல மடங்காக உயராமல் இருப்பதற்குக் காரணம், எங்காவது ஏய்ப்பு இருக்குமோ என்ற எண்ணம் நமக்கு வருகிறது. அதன்மூலம் வருவாய் குறையலாம். எந்தெந்த வகைகளிலே எல்லாம் ஏய்க்க முடியும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணத்திற்குப் பார்த்தால், வருமான வரியைக் குறைத்துக் கட்டுவார்கள்; பிறகு அதேபோல் செல்வ வரியைக் குறைத்துக் கட்டுவார்கள். இப்படி அரசாங்கத்திற்கு வருகின்ற வருவாய் எல்லாம் குறைத்துக் கட்டுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறதோ என்ற ஒரு அச்சம் வருகிறது. காரணம், பல

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1982 மார்ச் 9]

மடங்காக நிலத்தின் விலை உயர்ந்திருக்கும்போது, இன்றைக்கு இதிலே இந்த அளவுக்கு தான் வருவாய் வருகிறது என்று கூறப்படுகிறது.

அடுத்து, விவசாய வருமான வரி. இன்னும் நல்ல முறையில் இதை நீங்கள் வகுவிப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால், இந்த பிளாமி நிலங்களைக் கையகப்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி செய்தாலும், இந்த எண்ணம் ஈடேறாத காரணத்தினால், அவர்கள் இந்த உச்ச வரம்பில் தங்களுடைய இல்லங்களைக்கூட பிளாமி பெயர்களில் வைத்துக் கொண்டு, வரிகளைக் கொடுப்பதிலே இருந்து தப்பித்துக் கொள்ளும் வாய்ப்பு அதிகரிக்க அதிகரிக்க, விவசாய வருமான வரி நமக்குக் குறைகிறது. ஆகவே இந்த விவசாய வருமான வரியைச் சரியாக வசூல் செய்தால், நில வரி முழுவதையும் ரத்து செய்து விடலாம் என்பது எங்களுடைய எண்ணம். 1967 ஆம் ஆண்டு பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் தலைமையில், காங்கிரஸ் பேரியக்கம் ஒன்றாகிய இயங்கிய காலத்தில், காரைக்குடியிலே சிறந்ததொரு தீர்மானத்தை அவர்கள் நிறைவேற்றி வைத்தார்கள். இந்தத் தீர்மானத்திலே, காங்கிரஸ் மீண்டும் ஆட்சிக்கு வருமானால், நில வரியை ரத்து செய்யும் என்று சொல்லியிருந்தார்கள். மீண்டும் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருந்தால், அடியோடு நில வரியை அவர்கள் ரத்து செய்திருப்பார்கள். அவருடைய எண்ணங்களை நிறைவேற்றுவதாகச் சொல்லுகின்ற இந்த அரசுக்கு நான் ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். காரணம், இன்று இந்த நில வரியால் கிடைக்கும் வருமானம் ரூ. 4.20 கோடிதான். ஆனால், இந்த நிலவரியை வசூலிப்பதற்காக செலவிடப்படும் பணம் ரூ. 11.60 கோடி என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த 11.60 கோடி ரூபாயில் பதிவுநாள்துவரை எழுதுக் கொண்டு வருவதற்கும் சேர்த்து என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி பதிவு நாள்துவரை எழுதுக் கொண்டு வருவதற்கு மட்டும் செலவிடப்படும் பணம் ரூ. 4.84 கோடி என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இதற்கு ரூ. 4.84 கோடி செலவிடப்படுகின்றது என்று சொன்னாலும்கூட ரூ. 6.76 கோடி மற்றவற்றிற்கு செலவிடப்படுகின்றது என்று கணக்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நில வரியை வசூலிப்பதற்கு ரூ. 6.76 கோடியை என்று கேட்டால், அதற்கு மட்டுமல்ல, மற்ற வேலைகளைச் செய்வதற்கும், மற்ற வரிகளை வசூலிப்பதற்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கலாம். இருந்தாலும்கூட, ரூ. 4.20 கோடி நிலவரியை வசூலிப்பதற்காக எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டும் என்ற கணக்கைப் பார்த்தால், இந்த நிலவரி வசூலிப்பதை ஒட்டு மொத்தமாக ரத்து செய்யலாம். அப்படிச் செய்தால் உங்களுக்கும் ஒரு நல்ல நல்ல பெயர் உண்டாகும்; எங்கள் பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களின் எண்ணத்தையும் நிறைவேற்றிய பெருமை கிடைக்கும். எனவே, இந்த நிலவரி பிடித்து மொத்தமாக ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று நான் அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 9]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

அடுத்து, சென்னைக்கும், அதன் சுற்றுப்புற இடங்களுக்கும் நீங்கள் உபரி வரி விதிப்பது தேவைதான் என்பதை மறுப்பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஒரு இடத்திற்கும், இன்னொரு இடத்திற்கும் வரி வித்தியாசம் இருந்தால், அது ஒரு ஊரிலே இருந்து இன்னொரு ஊராக இருந்தாலும் சரி அல்லது ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலமாக இருந்தாலும் சரி அதலே எத்தனை எத்தனை தொல்லைகள் துயரங்கள் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஆகவே, சென்னைக்கும், அதன் சுற்றுப்புறத்திலே இருக்கின்ற இடங்களுக்கும் உபரி வரி தேவைதான் என்பதை மீண்டும் நீங்கள் மறுபரிசீலனை செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படியே நீங்கள் விதித்தாலும்கூட, அதிலே வருகின்ற 4 கோடி ரூபாயை மட்டும் தான் சென்னை நகர மேம்பாட்டிற்குப் பயன்படுத்துவார்கள் என்று சொன்னால், அதை முழுவதையுமே ஒதுக்கினால் என்ன என்ற எண்ணமும் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு எழாமல் இல்லை.

அடுத்து, 4 சதவீதத்திலிருந்து 5 சதவீதம் ஆக வரியை உயர்த்தியுள்ளது. என்னமோ 1 சதவீதம் தான் வரியை உயர்த்தியுள்ளதுபோல் வெளியே தோற்றம் அளிக்கிறது. ஆனால், இந்த விற்பனை வரியை அன்று இராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வருகின்ற போது, $\frac{1}{2}$ சதவிகிதமாக ஆரம்பித்தது இருந்து இப்போது 4 சதவீதத்திலிருந்து 5 சதவீதம் என்று உயர்த்தியுள்ளதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, இராஜாஜி அவர்கள் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து எத்தனை மடங்கு இது அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இப்போது மத்திய அரசு ஒரு யற்றாக்குறை நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கின்ற நேரத்தில் ஏற்கனவே விலைவாசிகள் உயர்ந்து அதிகமான பண புழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், இன்னும் நாம் எதிர் பார்ப்பதைவிட அதிகமான அளவுக்கு வருவாய் வரும் என்று சரதுகிறேன்.

உதாரணத்திட்டச் சொல்லப் போனால் சென்ற தடவைதம் முடைய அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது 1982-83-ல் நீங்கள் எதிர்பார்த்தது 449 கோடி ரூபாய். ஆனால் வந்திருப்பது 552 கோடி ரூபாய். ஆக 449 கோடி ரூபாயை எதிர்பார்த்தது 552 கோடி ரூபாய் வசூலிக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் செம்மையாக வசூலிக்கிறீர்கள் என்ற ஒரு பாராட்டை உங்களுக்குத் தருகிற நேரத்திலே 103 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்த்ததை விட அதிகமாக கிடைத்திருக்கிறது. இப்போது விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கிற போது இதே 4 சதவீதம் இருந்தால் கூட நீங்கள் எதிர்பார்க்கிற 615 கோடியை விட 150 கோடி ரூபாய் அதிகம் வருமென்று எதிர்பார்க்கலாம். நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறதை விட அதிகமாக வருமானால் நீங்கள் இன்னும் பல சலுகைகளை சில பொருள்களுக்கு அளிக்கலாமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பட்டி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த வரியிலிருந்து

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1982 மார்ச் 9]

விலக்கு அளித்ததைப் போல கையால் செய்யப்படுகிற சில பொருள்களுக்கு வரிச்சலுகை அளிக்கலாம். உதாரணமாக நான் போன தடவையும் கேட்டுக் கொண்டேன், இப்போதும் அதை நினைவுப்படுத்த விரும்புகிறேன். கையால் செய்கிற சோப்பு போன்றவைகளுக்கு, டிடர்ஜன்ட் கேக்ஸ்களுக்கு நீங்கள் வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதற்கு காரணம் இதிலே லட்சக்கணக்கான மக்கள் பயன்பெறுகிறார்கள். சந்தையானாலும் சசக்கி கட்டு, என்ற பழமொழி நமது நாட்டிலே உள்ளது. ஆள் பாதி ஆடை பாதி என்பது நம்முடைய ஆன்றோர்கள் வாக்கு. அதற்கேற்ப புத்தம் புதிய துணிகள் கட்ட முடியவில்லை என்றுச் சொன்னாலும், சத்தம் செய்தாவது அவர்கள் காட்டுகிற வகையிலே சின்னஞ்சிறு கிராமங்களில் இருக்கிற மக்களும், ஏழை எளிய தொழிலாளர்களும் பயன்படுத்துகிற இந்த கையால் செய்யப்படுகிற பொருள்களுக்கு நீங்கள் முழுவதுமாக வரிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். அதேபோல டிடர்ஜன்ட் கேக்ஸ்களுக்கு நீங்கள் வரி விலக்கு அளிக்கலாம் என்று நான் சொன்ன போது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அது பரிவோடு பரிசீலிக்கப்படும். தீவிரமாக பரிசீலிக்கப்படும் என்று சொன்னதற்கிணங்க இந்த தடவை அந்த பரிகாரம் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். அதைப்போல சத்துணவை கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோம். அப்படி கொடுக்கக் கூடிய சத்துணவிலே மிக முக்கியமானது பால். பாலிலே எல்லா சத்துகளும் அடங்கியிருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். அந்த பால் காரர்கள் பயன்படுத்துகிற குச்சிக் கிழங்கினுடைய வேஸ்ட் என்று சொல்கிறோமே அதனுடைய சிப்பிகள், அதைப்போல பருத்திப்பொட்டிலே எல்லாவற்றையும் எடுத்து விட்டு பிறகு தூர எறிகிற அந்த பொட்டுத் துணுக்குகள் இவைகளுக்கு எல்லாம் வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். மாட்டுத் தீவனம் என்கிற வகையிலே போன தடவை நான் வேண்டுகோள் விடுத்த நேரத்திலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அது பரிசீலிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதைப்போல மெழுகு திரி, சோப்பு போன்றவை எல்லாம் வரி விலக்கு அளிப்பதற்கு உரியன என்று நான் கருதுகிறேன். கையால் செய்யப்படுகிறதாலே இந்த பொருள்களை பெரிய கோடீஸ்வரர்களுக்கு அளிக்கிற நிலைமைகளுக்கு நாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. சோப்புகள் எங்கோ உரை போட்டு இங்கே வரவேண்டியதில்லை.

சாதாரணமாக கிராமங்களில் கூட சோடா தயாரிப்பது, சோப்பு தயாரிப்பது, மெழுகு திரி தயாரிப்பது போன்றவை எல்லாம் நாம் ஊக்குவிப்போமானால் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும், வருவாய் கிடைக்கும் என்ற காரணத்தினால் நீங்கள் வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக்கொண்டு, குடி செய்கிற அதிகமான தீமைகளை பற்றி இங்கே அதிகமாகச் சொன்னார்கள். அது எந்தளவிற்கு எங்களுடைய உள்ளங்களைத்

1982 மார்ச் 9]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

தளரச் செய்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அதை ஒரு பக்கத்திலே நான் மீண்டும் சொல்லாமல் குடிசைத் தொழில் களுக்கு நீங்கள் நல்லமுறையிலே வரிச்சலுகை செய்து இந்த நாட்டு மக்களுடைய வளத்தை மேம்படுத்த வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக் காண்டு என்னுடைய கருத்தை இத்தோடு நிறைவுசெய்கிறேன்.

*திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் மார்க்கிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விற்பனை வரி என்பது மறைமுகமான வரி. அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் மீது போடக்கூடிய வரி விற்பனை வரி. விலை ஏற்றத்திற்கு முக்கியமான காரணமாக இருப்பது விற்பனை வரி. பொதுவாக சுதந்திரம் வாங்கிய காலத்தில், 1950-லே வருமான வரி போன்ற நேர்முக வரிகள் பாதிக்குமேல் வசூலிக்கப்பட்டன. தற்போது நாளுக்கு நாள் இந்த நேர்முக வரி குறைந்து கொண்டே போகிறது. இதுதான் மத்ய சர்க்காருடைய கொள்கையும் கூட.

[பிற்பகல் 12-10].

ஆனால் மக்கள் மீது போடக்கூடிய முறையில் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள்மீது போடக்கூடிய வரியாக மறைமுக வரி இருக்கிறது, மொத்த வரியில் 81 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளது. மறைமுக வரியைப் போட்டால் விலைவாசிகள் ஏறும். அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை, வசதி படைத்தவர்களிடம் தட்டி எடு, ஏழைகளிடம் தட்டிக்கொடு என்பது. விலைவாசியை ஏற்றக் கூடிய முறையிலே உள்ள மறைமுக வரியின்மூலம் சென்ற ஆண்டு இருந்ததை விட 28 சதவீதம் அதிகமாகப் பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொல்லி அதன்மூலமாக 93 கோடி ரூபாய் பெற்றிருக்கிறோம் என்று பெருமைப்படுவது நியாயந்தானா? விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடிய மறைமுக வரியைக்கூடு மான அளவுக்குக் குறைக்கவேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து.

மாநிலத்திற்கு வருவாய் ஊற்றாக இருக்கக்கூடிய இந்த விற்பனை வரியை மத்திய அரசாங்கம் அடைக்க முயற்சி செய்கிறது. 1957-இல் துணி, சர்க்கரை, புகையிலை இவைகளின் மீது ஆயத் தீர்வையை மத்திய அரசு வசூலித்தது. வசூல் செய்ததில் தன் பங்கை மாநில அரசாங்கம் கையேந்தி வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஏற்கெனவே மாநில அரசாங்கம் விற்பனைவரி வசூலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற பொருட்கள், வனஸ்பதி, மருந்துப் பொருட்கள், சிமிண்ட், காகிதம், காகித அட்டைகள், பெட்ரோலியப் பொருட்கள் மீது மத்திய அரசாங்கம் கூடுதலாக ஆயத்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1982 மார்ச் 9]

தீர்வை போட்டு வசூல் செய்வதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அந்த முயற்சியைத் தடுக்கின்ற வகையில் தமிழக அரசாங்கம் மூலமாகத்தேசிய வளர்ச்சிக் கூட்டத்தில் முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் தங்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவித்ததாகக் கூறப்படுகிறது உண்மை. வோட்டெடுப்பு நடந்தது. அந்த ஓட்டெடுப்பில் இந்த அரசாங்கம் கலந்து கொள்ளவில்லை. இது சம்பந்தமாக இங்கே திரு. உமாநாத் அவர்கள் கேட்டார்கள். நிதியமைச்சர் அவர்கள் வோட்டெடுப்புபற்றி தகவல் இல்லை என்று பொத்தாம் பொதுவாகக் கூறிவிட்டார்கள். எதிர்ப்பு தெரிவித்ததையெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் ஓட்டெடுப்பிலே கலந்துகொண்டிருக்கிற இல்லையா என்று கேட்டால் தெரியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். மாநில அரசுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்பது இந்த ஆளுங்கட்சியின் கொள்கை. அதற்கு நேர்மாறாக அதற்கு வேட்டு வைக்கக்கூடிய முறையிலே மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை. இந்த அரசாங்கம் அந்த ஓட்டெடுப்பில் கலந்துகொள்ளாதது சரிதானா என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மண்ணெண்ணெய்க்கு 8 சதவீதமாக இருந்த வரியை 4 சதவீதமாகக் குறைத்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. ஏழைகள் அதைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதால் அந்த 4 சதவீதத்தையும் ரத்து செய்யவேண்டும் என்பது எங்களுடைய கோரிக்கை.

பிஸ்கட், மிட்டாய் போன்றவற்றிற்கு வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். காட்பரீஸ் பிரிட்டானியா போன்ற பிஸ்கட் கம்பெனிகள் மீது போடுகிற வரி அல்ல, அந்தப் பொருட்கள் மீது போடப்படுவதால் வாங்கும் மக்கள்மீது போடுவதாகத்தான் ஆகிறது. ஆகவே பிஸ்கட், மிட்டாய் போன்றவற்றிற்கு உள்ள வரியை ரத்து செய்யவேண்டும் என்பது எங்களுடைய கோரிக்கை. தலைச்சுமை வியாபாரிகளுக்கு — ஹாக்கர்ஸ்க்கு — ஆண்டுக்கு 12 ஆபிரம் ரூபாய்க்குமேல் விற்பனை இருந்தால் வரி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

6. தகவல் கோரல்

சென்னை விமான நிலையத்தின் முன் ஏற்பட்ட கலவரம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் டெல்லியில் பாராளுமன்ற மாநிலங்கள் அவையில் உறுப்பினர் பதவி ஏற்றுக்கொண்டு விமான நிலையத்திற்கு வந்திருக்கின்ற நடிகர் தினகர் அவர்களின் வரவேற்பின்போது தாவல் துறையினர் கூடியிருந்த கூட்டத்தினர் மீது தடியடிப்பிரயோகம், கண்ணீர்ப்புகை பிரயோகம் செய்து அங்கே அமளி ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

1982 மார்ச் 9] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

கிறது. நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. ராஜசேகரன் அவர்கள் படுகர்யமுற்றதாக எங்களுக்குச் செய்தி வந்திருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக செய்தி அரசுக்குக் கிடைத்து இருக்கிறதா? ஒரு விளக்கமான செய்தியை மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அதுபற்றிய விவரம் ஒன்றும் தற்போது என்னிடத்தில் இல்லை.

5 வரவு-செலவுத் திட்டம் 1982-88 காக்கேடு பு—தொடர்ச்சி.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : ஒரு நாளைக்கு அவர்களுக்கு 35 ரூபாய் விற்பனை என்று வைத்துக்கொண்டாலும்கூட ஆண்டுக்கு 12 ஆயிரம் ரூபாய் வந்து விடுகிறது.

ஆகவே, அந்த டரன் ஓவரைப் பொறுத்தவரையில் கூடுதலாக ஆக்க வேண்டும். அவர்கள் தலைச் சமை வியாபாரிகள். அந்த அடிப்படையில் பரிசீலனை செய்து அந்தத் தொகையைக் கூட்டித் தர வேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை.

சோடாவிற்கு வரி 5 சதவீதத்திலிருந்து 8 சதவீதமாகக் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. சோடா லக்கரி பொருள் அல்ல. பேட்ரோலுக்கு வரி 5 சதவீதத்திலிருந்து 11 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. டீசலுக்கு வரி 9 சதவீதத்திலிருந்து 11 சதவீதமாகக் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் டயர், டியூப் போன்றவைகளுக்கும் வரி போடுவதானது சாதாரண ஏழை எளிய மக்களின் மீது போடப்படும் வரியாகும். இந்த வரி விதிப்பானது விவகாரிகளைத்தான் ஏற்றும். இதனால் பொது மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நோட்டுப் புத்தகங்கள், கணக்குப் புத்தகங்கள், பேனா, பிளாஸ்டிக் பொருள்கள், மெழுகுவர்த்தி ஆகியவைகளுக்கு இருந்த ஒருமுனை விற்பனை வரியைப்பலமுனை விற்பனை வரியாகச் செய்யப் போவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் நோட்டுப் புத்தகங்கள், பேனா, போன்றவைகளெல்லாம் எல்லாப் பகுதியினராலும், குறிப்பாக ஏழை எளிய மக்களால் வாங்கப்படும் பொருட்களாக இருப்பதால் இதையும் மறு பரிசீலனை செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1982 மார்ச் 9]

பற்பசை, ஐஸ் கிரீம் மீது போடப்பட்டிருக்கும் வரிகளைப் பற்றி மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டே கோரிக்கை விடப்பட்டது. எனவே, அது சம்பந்தமாக இந்த அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சினிமாத் தியேட்டர்களில் கள்ள டிக்கட்டுகள் விற்பனை யாகின்றன. அந்த சினிமாத் தியேட்டர் உரிமையாளர்களின் அனுமதையோடு கள்ள மார்க்கெட்டில் டிக்கட்டுகள் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. இதைத் தடை செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சினிமாத் தியேட்டர்களில் வேலை பார்க்கின்ற தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச சம்பளம், இன்னும் மற்ற வசதிகள் போன்றவைகள் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட உத்தரவாதத்தை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை.

சினிமாத் தியேட்டர்களைப் பொறுத்தவரையில் போதுமான வசதிகள் இல்லாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. கிராமப்புறங்களிலேயும் சரி, நகரப் புறங்களிலேயும் சரி இருக்கின்ற தியேட்டர்களில் குறைந்த பட்ச வசதிகள் கூட இல்லாமல் ஏராளமான தியேட்டர்கள் இருப்பதை அரசு கவனத்தில் கொண்டு அதற்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குதிரைப் பந்தய ஒழிப்பு சம்பந்தமாக அரசாங்கம் ஏற்கெனவே முடிவு செய்து இருந்தும், கொள்கை ரீதியாக இது சம்பந்தமாக முடிவு இருந்தாலும் கடந்த காலங்களில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் கிடையாது. கொள்கை ஒருபுறம் இருந்தாலும் அதை நடைமுறைப்படுத்த அரசு முன் வரவேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை.

மது விலக்கைப் பொறுத்தவரையில் தளர்த்தப்பட்டது என்று கூறிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இது வீண் பாவனைதான். பொதுவாக மது விலக்கு என்பது கிடையாது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் முழுமையாக அதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்பது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வேண்டுகோள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

2,76,320 அனுமதிச் சீட்டு வாங்கியிருப்பவர்கள் என்றால், 3,17,84,102 லிட்டர் சாராயும் விற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால் ஏதோ இதைக் குறைவாக அருந்துகிறார்களா அல்லது அனுமதிச் சீட்டுவாங்கியவர்கள் வேறு எந்தக் கம் பனிபட்டமிருந்தாவது வாங்குகிறார்கள் என்று பொருள் என்பது தெரியவில்லை.

1982 மார்ச் 9]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

எனவே, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளையெல்லாம் மாற்றுவதற்கு இதை முழுமையாக ரத்து செய்வதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விலையைப் பொறுத்தவரைக்கும் கூட மாக்கிமம் பிரைஸ் ஏன் பதுகிடையாது. ஆகவே, கள்ளச் சாராயம் அதிகமாக விற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இதற்கு ரீசனபிள் பிரைஸ் நிர்ணயிப்பது பொருத்தமாக இருக்க வேண்டும். கள்ளச் சாராயம் விற்கப்படும் விலையை விடச் குறைவான விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டும் அல்லது அதற்குச் சமமாகவாவது இருந்தால்தான் கள்ளச் சாராய விற்பனையைத் தடுக்க முடியும். இப்படிப்பட்ட நிலையை மனத்தில் கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கள்ளச் சாராயத்தைத் தடுப்பதற்காக சட்டம் உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் இதுவரை 47 பேர் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கெனவே இதைத் தடுப்பதற்குப் பொருத்தமான சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதன் மூலம் நடவடிக்கை எடுத்தால் பொருத்தமாக இருக்கும். அப்படியில்லாமல், விசாரணை இல்லாமல் கைது செய்வது ஜனநாயகத்தில் உள்ள சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கும். எனவே, இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி நான் என்னுடைய பேச்சை முடிக்கின்றேன்.

திரு. எம். எ. மாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவையினுடைய துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்களால் காண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற வணிக வரிகள் மற்றும் ஆயத் தீர்வை பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது பேசுவாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நன்றியைக் கூறி சில கருத்துக்கள் நான் இங்கே கூற முற்படுகிறேன். வணிக வரித் துறை சிறப்பான முறையிலே பணியாற்றி, இதுவரையிலே எந்தவகையிலும் குறைபாடுகள் இல்லாமல் புரட்சித் தலைவர் அரசுதான் தமிழகத்திலே வணிக வரித் துறையைச் சீராக நிர்வகித்து, அதன் மூலம் ஒழுங்காக வரிகளை வசூல் செய்து இந்த நாட்டிலே வணிகர்களுக்கும், பெர்சன்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய வகையிலே செயலற்றிருப்பது என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு எம் எஸ் மாணிக்கம்] [1982 மார்ச் 9]

இதற்கு முன்னால் ஆட்சி நடத்தியவர்கள் வணிக வரித்துறையைப் பயன்படுத்தி பல்வேறுவிதமான நிதிகளைப் பெறுவதற்காக அந்தத் துறையைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அரசு இந்தத் துறையை அதற்குப் பயன்படுத்தாமல், வணிக வரியை வசூலிப்பதிலே நேர்மையாக நடந்து, அதன்மூலமாக வணிகர்களுக்கு எந்தவிதமான தொல்லை யையும் ருவாக்காமல், அதே நேரத்தில் வரியை வசூலித்து, ஒரு முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று சொன்னால், அது புரட்சித் தலைவருடைய அரசு என்றுதான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வணிக வரித் துறையில் இப்பொழுது 3 ரசீதுகளைப் பேற்றுக்கொண்டு பிறகு லாரிகளில் சரக்குகளை எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்ற உத்தரவை இட்டிருப்பதாக, அந்த உத்திரவு வரி ஏய்ப்பினைத் தடுக்கக்கூடிய முறையிலே சிறப்பாகப் பணியாற்றுவதற்கு இந்த அரசு இட்டிருக்கிற உத்திரவு என்பதை நான் குறிப்பிடக்கூடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இதற்கு முன்னாலே, இரண்டு ரசீதுகளை எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்ற நிலைமை இருந்த பொழுது, எந்த ஊரிலேயிருந்து அந்த லாரி புறப்படுகிறதோ, அந்தப் புறப்படுகிற ஊரிலே ஒரு ரசீதைக் கொடுத்து விட்டு மற்றொரு ரசீதை அவர்கள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இருந்தது. ஆனால், இங்கே சென்னையிலேயிருந்து ஒருவர் லாரியேடுத்துச் செல்பவன் தான் திரு நல்வேலிக்கோ அல்லது கன்னியாகுமரிக்கோ அல்லது ஒரு நகருக்கோ தன்னுடைய சாமான்களை எடுத்துச் செல்வதரச்சொல்லி விட்டு, சென்னையிலே இருக்கிற தாம்பரத்திலே ஒரு ரசீதைக் கொடுத்து விட்டு, அந்த லாரியை எடுத்துச் செல்கிறவர், திருச்சியிலேயே தன் சாமான்களை இரக்கி வைத்தால் அல்ல மதுரையிலே தன்னுடைய சாமான்களை இரக்கிவிட்டு வரவிலேயே இரக்கிவிட்டுவைத்தால் அந்தப் பொருள் எந்த இடத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தது என்பதைக் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் சேய்து வந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது எந்த இடத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்று ரசீதில் போட்டிருக்கிற காரணத்தினாலே திருநெல்வேலிக்கு

1982 மார்ச் 9]

[திரு. எம். எஸ் மாணிக்கம்]

போட்டிருக்கிற காரணத்தினாலே திரு நல்வேலிக்கு லாரி போய்ச்
சேரும் என்ற நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது எனவே வரி
ஏய்ப்பைத் தடுப்பதற்காக உருவாகியிருக்கிறது இந்த விதி
இங்கே அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது
என்றால் வரி ஏய்ப்பைத் தடுப்பதற்காக அரசு கொண்டு
வந்திருக்கிறதே ஒழிய அதனாலே வியாபாரிகளுக்கு
எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்பட்டுவிடாது எந்தக் குறையும்
இல்லை யென்பதை இங்கே குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்
அதைப்போல் வணிக வரித் துறையிலே அதிகாரிகளுக்கு
அலுவலர்களுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதை இந்த அரசு துரிதப்
படுத்தி அதைச் செயலுக்குக் கொண்டு வருகிறது அதைப்போல்
வணிக வரி அதிகாரிகளுக்குத் தொலைபேசி வசதி செய்து தர
வேண்டுமென்பதையும் இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வணிக வரித் துறை எந்த வகையிலே சிறப்பாகச் செயல்படு
கிறதோ அதைப் போல் மதுவிலக்கு ஆயத் தீர்வைத் துறையும்
சிறப்பாக இன்று செயலுக்கு வருகிறது என்று சொன்னால்,
அதை மறுக்க முடியாது. இதற்கு முன்னாலே மதுவிலக்கு ரத்து
செய்யப்பட்டிருந்த நேரத்திலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக
ஆட்சிக்காலத்திலே, எப்படி இந்தத் துறை செயல்பட்டது என்
பதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது என்னுடைய
கடமையாகும். அன்று தமிழகம் பூராவும் இரண்டே இரண்டு
மொத்த விற்பனையாளர்கள்தான் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.
ஈ.ஐ.டி. பாரி, வி.எஸ்.டி. திருச்சி டிஸ்டிலரீஸ் என்ற இரண்டு
நிறுவனங்களே தமிழகம் பூராவிற்கும் மொத்த விற்பனையாளர்
களாக இருந்தார்கள். ஆனால், அதே நேரத்திலே அவர்கள்
சாராயத்தை உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலைகளை
நடத்துபவர்களாக இருந்தார்கள். அதே நேரத்தில், மொத்த
விற்பனைகளையும் அவர்களே செய்து வந்தார்கள். ஆனால்,
இப்பொழுது தமிழ்நாட்டில் சாராயம் உற்பத்தி செய்கிற எட்டு
தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் யாருக்கும் மொத்த
விற்பனை உரிமை வழங்காமல், 16 மாவட்டங்களுக்கு ஒரு மா
வட்டத்திற்கு ஒரு மொத்த விற்பனையாளர் என்று—அவர்கள்
தவறு செய்வதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு இன்று அரசு
முடிவெடுத்ததை அதைச் செயல்படுத்துகிறது. அதனாலே, தவறு
கள் இல்லையென்று நான் கூறவில்லை. ஆனால், தவறுகளைக்
குறைப்பதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்கிறது ;
புரட்சித் தலைவர் அரசு தவறுகளைக் குறைத்து, தவறுகள்
இருந்தால் அதைத் திருத்திக்கொள்ள நடவடிக்கைகள் எடுத்து
வருகிறது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று வெளிநாட்டு மதுபானங்கள் மொத்த
விற்பனையாளர்கள் பொறுத்தவரை, தனிப்பட்ட விற்பனையா
ளர்களாக இருப்பவர்களுக்கு ரீடெய்லராக இருப்பதற்கு அனு
டி 2 எ 13—13

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

[1882 மார்ச் 9]

மதி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக வரி ஏய்ப்பைத் தடுப்பதற்கும் அரசுக்கு வருவாய் இழப்பைத் தடுப்பதற்கும், இந்தத் துறை சிறப்பான முறையிலே செயலாற்றி வருகிறது.

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லப்போனால், இங்கே சாராய உற்பத்தியிலே ஊழல்கள் நடந்திருப்பதாக, விற்பனையிலே ஊழல்கள் நடந்திருப்பதாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், நான் ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். 1972 ஆம் ஆண்டிற்கும் 1974-ஆம் ஆண்டிற்கும் இடையில் 35 இலட்சம் லிட்டர் சாராயம் ஆவியாகப் போய்விட்டது. அதுவும் திருச்சி டிஸ்டிலரீஸில் ஆவியாகப் போய்விட்டது என்று அவர்கள் கணக்கிட்டார்கள். அந்தச் சாராயம் எங்கே போனது? 10,000 லிட்டர் சாராயம் வெளி மாநிலத்திற்குச் சென்று விட்டதாகக் குற்றம் சாட்டுகிறவர்கள், அப்பொழுது 35 இலட்சம் லிட்டர் சாராயம் ஆவியாகப் போயிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும், திருச்சி டிஸ்டிலரீசிலே, வடபாதி மங்கலம் வி.எஸ். தியாகராய முதலியாருக்குச் சொந்தமான அந்த டிஸ்டிலரீசிலே ஆவியாகப் போயிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதன் காரணமாக, தமிழக அரசுக்கு ரூ. 2 கோடியே 77 இலட்சம் வருவாய் இழப்பு ஏற்பட்டது. அதை எந்த வகையிலே ஈடு செய்வது? அந்தப் பணம் யாருக்குப் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது?

அது எந்த வகையில் இருக்கிறது என்பதைப் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் விசாரித்து அந்தப் பணம் யாரிடத்தில் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது என்பதைக் கண்டு பிடித்து தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கோர விரும்புகிறேன். அந்த வகையிலே தமிழ்நாட்டினுடைய அரசு புரட்சித் தலைவர் அரசு இந்தத் துறையிலே சீர்திருத்தங்களைச் செய்தது. அதன் மூலமாக விதிகளை உருவாக்கி குறைகளைப் போக்கி குறைகள் நடப்பதைக் கண்டு பிடிக்கிற துறையாக இது செயலாற்றி வருகிறது. அந்த வகையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குப்பாராட்டு தெரிவித்து பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில முக்கியமான கருத்துக்களை இதன் மீது தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். குறிப்பாக, வரிவிதிப்பு சம்பந்தமாக அனைத்துப் பொருள்களுக்கும் ஒரு முனை வரி, வரிஅமைப்பு முறையைக் கொண்டு வருவதற்கு மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உதாரணமாக, கும்பகோணம் பகுதியிலே தயாரிக்கப்படுகிற எவர்சில்வர் பாத்திரங்களுக்குப் பலமுனை வரி இருக்கின்ற காரணத்தால், அந்தத் தொழிலைப் புரிகிற சிறு

1982 மார்ச் 9]

(திரு. மு. அம்யிகாபதி)

உற்பத்தியாளர்கள், பெரும் முதலாளிகள் அல்ல, வரி கட்ட முடியாமல் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய வீடுகள் ஐப்டிக்கு உள்ளாகும் நிலை இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த நிலையைப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, சேலம் பகுதியிலே வெள்ளியிலே கொலுசு போன்ற பொருள்களைத் தயாரிக்கும் சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. இவர்கள் வெள்ளி வாங்கும்போது பர்ச்சேஸ் டாக்ஸ் கட்டுகிறார்கள். விற்பனை செய்யும்போது சேல்ஸ் டாக்ஸ் கட்ட வேண்டி இருக்கின்றது. அவர்களுக்கும் ஒரு முனை வரியாக ஆக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெள்ளியை வாங்கி பட்டறைக்குக் கொண்டுபோகும் நேரத்தில் வழியிலே சில அதிகாரிகள் மறித்து ரசீதுகள் இல்லாமல் அவர்களிடத்திலே பணத்தைப் பெறுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அரசாங்கம் அதைத் தவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வெள்ளி வேலை செய்யும் தொழிலை சேலம் பகுதியிலே காப்பற்ற அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக அரசாங்கத்தினுடைய அறிக்கையில் மிகுந்த ஸாபகரமாக இருப்பதாக இதிலே போடப்பட்டிருக்கிறது. மதுவிலக்குக் கொள்கையில் இந்த அரசாங்கம் மிகவும் கண்டிப்புடன் அமல் நடத்துகிறது. இந்த அரசு மதுவிலக்கில் அழுத்தமான நடவடிக்கைக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்தி மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதாக இல்லை என்பதையும் தெரிவிக்கிறது. இது மிகவும் பிரதானமாக உள்ளது. இது மாதிரி வாசகங்கள் போடவே முடியாது. ஏனென்றால் தமிழ்நாட்டில் லைசன்சு பெற்றிருக்கின்ற கள் குடிப்பவர்கள் 4,31,047 பேர்கள். சாராயம் சாப்பிட லைசன்சு பெற்றிருப்பவர்கள் 2,76,320 பேர்கள். அதேபோல இந்தியாவிலே தயார் செய்கின்ற அயல் நாட்டு மது குடிக்க லைசன்சு பெற்றவர்கள் 88,812 பேர்கள். இதற்கான கடைகளுக்கு, கள்ளுக் கடைகள் 9541-ம் சாராயக் கடைகள் 5067-ம் ஒயின்ஷாப் 1208-ம் ஆக மொத்தம் 15,816 கடைகளைத் தமிழகம் முழுவதும் திறந்துவிட்டு, நாங்கள் மதுவிலக்கை வலுவாக அமல்படுத்துகிறோம் என்றால்—மாயாவாதம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். நீங்கள் மாயாவாதம் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். யதார்த்தத்திலே கடைகள் இருக்கின்றன. இதிலே நாங்கள் கறாராக அமல் நடத்துகிறோம் என்று சொல்லுகிறீர்கள். மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் நான் ஆட்சியைவிட்டுப் போகும் முன்பாகக் கடைகளைச் சாத்தி விட்டுத்தான் போவேன் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். இதிலே தெளிவாக நாங்கள் சொல்ல விரும்புகிறோம். மதுவிலக்கை ரத்து செய்வோம் என்று அறிவிங்கள். தமிழகத்திலே 10

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1982 மார்ச் 9]

லட்சம் பேர்கள் இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்த தொழில் இந்தியா முழுவதும் இருக்கின்றது. இங்கே மட்டும் காந்தி கண்ணீர் வடிப்பார் என்று சொன்னார்கள். காந்தி இருந்தால் கண்ணீர் வடிப்பார் நீங்கள் இந்தக் கடைகளைத் திறந்திருப்பதைப் பார்த்து. டெல்லியிலே வடிக்க மாட்டார். சென்னையில் மட்டும்தான் கண்ணீர் வடிப்பார். எனவே மதுமரத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு—கேரளாவில் இருப்பது போன்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வர இந்த அரசு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது நிரந்தரமான தொழில்.

(பிற்பகல் 12-30)

திருவள்ளூர் காலத்தில் இருந்து, சிலப்பதிகார காலத்தில் இருந்து கள் இறக்குவது அனுமதிக்கப்பட்டது என்பதற்கான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. எனவே அதைச் சட்டம் போட்டு இருத்திவிடமுடியாது. சோசலிச நாடுகளில் சரப்பிடுவது தீமை என்று விளம்பரப்படுத்தி கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சோவியத் யூனியன் போன்ற நாடுகளில் அதிலே இருக்கின்ற லிக்கர் கன்டென்ட் குறைத்து விற்கிறார்கள். விழாக்காலங்களில் கடைகள் மூடிவைக்கப்படுகின்றன. அங்கே தயாரிக்கப்படுகின்ற மது பானங்கள் உடல் நலத்தைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் நிலையில் இருக்கின்றன. இங்கே அப்படியா இருக்கின்றன? அருமைத் தோழர் கிருஷ்ணன் சொன்னதைப்போல கடையிலே விற்கின்ற சாராயத்தை விட வடிசாராயம் விலை குறைவு. 100 மில்லி 75 பைசா அல்லது 1 ரூபாய் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். எனவே கடையில் 2 ரூபாய் 2.50 என்று இருக்கிற காரணத்தால் ஓரமாகப் போய் குடித்து விட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். இதற்குச் சட்டம் போட்டு இருக்கிறீர்கள். ஒரு காரணமும் இல்லாமல் அடைப்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இதிலே பலபேர் என்ன நினைப்பில் இருக்கிறார்கள் என்றால் வெளியிலே காய்ச்சினால் தானே அடைப்பார்கள், சிறையில் காய்ச்சினால் என்ன செய்வார்கள்? இந்த நாட்டிலே சிறையிலே நோட்டு அடித்து இருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூர் சிறைக்குள்ளேயே நோட்டு அடித்த அனுபவம் நமக்கு உண்டு. (குறுக்கீடு) நமக்கு உண்டு என்று சொன்னால், நம்நாட்டில் நடந்து இருக்கிறது. கோயம்புத்தூரில் நடந்து இருக்கிறது. அதுகுறித்து முழு விவரங்கள் தெரியும். அது ஒன்றும் தெரியாத ரகசியம் அல்ல. அதைப் போலவே சிறையிலேயே காய்ச்சி விற்கப்படும் நிலை உண்டு. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் சாதாரண மக்களைப் பாதிப்பதாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

15,000 கடைகளைத் திறந்து விட்டு, நாங்கள் வலுவாக இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்தப்போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். இது நியாயம்தானா? இது உங்களால் முடியுமா

1982 மார்ச் 9]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். முழுமையாக மதுவிலக்கை ரத்து செய்யவேண்டும் என்கிற முறையில் நீங்கள் நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும்.

ஒயின் ஷாப் திறப்பதற்கான அனுமதி வழங்கப்பட்டு இப்போது ஆறு மாதங்கள்தான் ஆகின்றன. அவர்களிடமிருந்து 10,000 ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஒரு ஆண்டுக்கு உரிமம் என்று சொல்லுகிறபோது இன்னும் 6 மாதத்திற்கு கடைகள் நடத்த அவர்கள் அனுமதிக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் 10,000 ரூபாயிலிருந்து அவர்களுக்கு 5,000 திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும். பல பேர் 10,000 ரூபாய் கட்டியிருக்கிறார்கள். இன்னும் 4 மாதம் கடையை நடத்தவில்லை என்றால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். இந்த சாராயக்கடை எடுத்தவர்களே ரொம்ப பேர் க்ளோஸ் ஆகும் நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

எரிசாராயக் கடைகள் காரணமாக நல்ல சாராயக் கடைகளை ஏலம் எடுத்தவர்கள் பாதிக்கப்படும் நிலை இருக்கிறது.

சாராயக் கடைகள், கள்ளக்கடைகள் பகுதிக்குப் பக்கத்திலும், என்னுடைய சகோதரர் நெடுமாறன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பக்கத்திலும் கோவிலுக்குப் பக்கத்திலும் ராஜாஜி சிலைக்குப் பக்கத்திலும் இருக்கின்றன அந்தக் கடைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அனுமதியை ரத்து செய்தால் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போவார்கள் என்ற பயம் உங்களுக்கு இருக்கிறது. அதன்மூலமாக வரும் வருமானம் பாதிக்கப்பட்டால், ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் அக்கௌண்ட்டென்ட் ஜெனரல் அப்ஜெக்ட்ஷன் எழுதுவாரோ என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் போக்க நீங்கள் சட்டத்தை மாற்றிக்கொண்டு, ஒரு கடை பொது அமைதிக்குப் பங்கும் விளைவிக்கும் இடத்தில் இருந்தால் அனுமதியை ரத்து செய்வதற்கான உரிமையை அரசாங்கம் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். கோர்ட்டிற்கு அதிலே தலையிட உரிமை கிடையாது என்று சட்டத்திற்கு மாற்றம் கொண்டு வாருங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட பகுதிகளிலே உதாரணமாக கீழ்க்கரை என்ற இடத்தில் பெண்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் பக்கத்தில் ஒரு கள்ளக்கடை இருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ. நேரடியாக வந்து இடத்தைப் பார்வையிட்டு சிபார்சு செய்து இருந்தும் இன்று வரையில் அது மாற்றப்படவில்லை. இப்படி இருக்கின்றன என்று பல்வேறு இடங்களில் இருந்து எனக்குப் புகார் வந்துள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு விற்பனை வரித்துறையைப் பொறுத்தவரையில் என்ன நிலைமைகளில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒரு உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன்.

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1982 மார்ச் 9]

டி.சி.டி.ஓ. பழனிமுத்து என்பவர் 2½ ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சஸ் பென்ட் செய்யப்பட்டார், ரிப்போர்ட் வந்த 4 மாதங்களுக்குள் அதற்கான தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்று விதிமுறைகள் இருந்தாலும் 2½ ஆண்டுகள் ஆகியும் அந்தப் பிரச்சினை தீரவில்லை. அவர் இன்றைக்கு மிகவும் சிரமத்தில் இருக்கிறார். ரிடையர்டு ஆகும் நிலையில் இருக்கிறார். அந்த கேஸ் உள்ளே நான் செல்ல விரும்பவில்லை. இன்றைக்கு பழனிமுத்துவின் குடும்பம் மிகவும் கஷ்டத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பிரச்சனையில் தீர்வு உண்டா இல்லையா என்ற ஒரு நிலைக்கு 2½ ஆண்டு காலம் ஆகியும் முடிவு எடுக்கவில்லை. ஆகவே, இது குறித்து விரைவான ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் இன்றைக்கு வடிசாராயம் சாப்பிட்டு பலர் குடல் அழற்சி நோய் அடைந்துள்ளனர். அதற்கு மாவட்டத் தலைநகரங்களில் இருக்கும் மருத்துவ மனைகளில் இந்த நோயைப் போக்குவதற்கு இத்தகைய பிரிவுகளை விசேஷமாக ஏற்படுத்தி அதற்காக டாக்டர்களை நியமித்து, அந்த நோயைப் போக்குவதற்கான முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வடிசாராயத்தை ஒழிக்க நீங்கள் நல்ல சாராயக் கடைகள் திறந்த பின்பும் இத்தகைய நிலைமைகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன.

மதுவிலக்கு ரத்து என்று மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்களே இங்கே அறிவித்து விடுங்கள். அதற்கு நீங்கள் வெட்கப்பட வேண்டாம். தி.மு.க.வினர் ஒத்தி வைக்கிறோம் என்று கொஞ்சம் வெட்கப்பட்டார்கள். அண்ணா தி.மு.க.வினர் தளர்த்துகிறோம் என்று சொல்லி வெட்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஒத்தி வைத்தார்கள், நீங்கள் தளர்த்துகிறீர்கள். இந்த ஒத்தி வைத்தலும் வேண்டாம்; தளர்த்தலும் வேண்டாம்.

“குடி குடியைக் கெடுக்கும்”

“இங்கே நல்ல சாராயம் கிடைக்கும்”

என்று போர்டு இருக்கிறது. அப்படியானால் இது எதற்காக? எதற்காக இவ்வளவு முரணான உங்கள் வாதம்? மதுவிலக்கை அமுல்படுத்துவது எங்கள் தலையாய கொள்கை என்று சொல்லி விட்டு, மதுவிலக்கைத் தளர்த்தி இருக்கிறீர்கள்.

இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்றால், மது அருந்த பெர்மிட் வழங்குகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். குடிக்கிறவர்கள் எங்கே பெர்மிட் வாங்குகிறார்கள்? கள் குடிப்பவர்களும், சாராயம் குடிப்பவர்களும் பெர்மிட் வாங்கி வைத்தா குடிக்கிறார்கள்? குடிகாரர்கள் யாரும் பெர்மிட் வாங்கவில்லை. உதாரணத்திற்கு எங்கள் பகுதியில் நடைபெறுகின்ற முறையைச்

1982 மார்ச் 9]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

சொல்கிறேன். சித்தமல்லியில் நண்பர் ஒருவர் வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன். அவர் ஓட்டர் லிஸ்டை வைத்துக் கொண்டு 25 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் பெயரை எல்லாம் வரிசையாக எழுதிக் கொண்டிருந்தார். இது எதற்காக என்று கேட்டேன். பெர்மிட் வாங்குவதற்கு என்று சொன்னார். அதாவது வாக்காளர் பட்டியலை வைத்து பெர்மிட் வாங்குவதற்காகப் பெயர்களைக் குறித்துக்கொண்டிருந்தார். கடை நடத்துகின்ற நாங்களே குடிக்கிறவர்கள் வாங்க வேண்டிய பெர்மிட்டுகளை வாங்குகிறோம்; அதற்காகப் பெயர்களைக் குறித்துக் கொள்கிறேன் என்று சொன்னார். அவருடைய பெயரைச் சொன்னால் அமைச்சருக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதனால் பெயரை நான் தெனியாகத் தருகிறேன். மதுவிலக்கை முழுமையாக ரத்து செய்யுங்கள்; மது மரத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வாருங்கள்; கேரளாவைப் போல சட்டம் கொண்டு வாருங்கள் என்று இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் கேட்டு, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மதுவிலக்கு, விற்பனை வரி ஆகிய தலைப்பு களில் இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள கொள்கைக் குறிப்புகள் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சில கருத்துக் களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஆண்டு 620 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டி இருக்கிறார்கள். விற்பனை வரி என்ற ஒன்றை மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தபோது கொண்டுவந்ததற்குக் காரணமே மதுவிலக்கினால் ஏற்படுகின்ற கலால் வருமான இழப்பை ஈடுகட்ட வேண்டுமென்ற நோக்கம்தான். ஆனால் இட போது மதுவிலக்கையும் ஏறத்தாழ, ஏன், முழுமையாகவே ரத்து செய்துவிட்டு, அதன் மூலமாக 100 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது என்றும் அறிவித்து விட்டு, சுமார் 38 கோடி ரூபாய்க்கு, நேற்றைய தினம் விலக்களிக்கப்பட்ட பட்டு நூல் வரியைத் தவிர, மற்ற வரிகள் அனைத்தையும் உயர்த்தி, நிதி நிலை அறிக்கையிலே இந்த அரசின் சார்பில் அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

இதிலே பலமுனை வரி 4 சதவீதம் என்பதை 5 சதவீதம் என்று உயர்த்தி இருப்பதால் ஏறத்தாழ 60 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று நான் கூறியதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் மறுத்து, 12 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் இந்தப் பல முனை வரி 4 சதவீதம் 5 சதவீதமாக உயர்ந்து இருப்பதன் மூலம் கிடைக்கும் என்ற அறிவிப்பைக் கூறியிருக்கிறார்கள். எப்படியும் திருத்த மதிப்பீடு அடுத்த நிதிநிலை அறிக்கையில்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1982 மார்ச் 9]

வெளியிடப்படும்போது வியாபாரிகள் மூலமாக நான் அறிந்த இந்த 60 கோடி ரூபாய் சரியானதா அல்லது அதிகாரிகள் மூலமாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்து கொண்டிருக்கிற 12 கோடி ரூபாய்தான் சரியானதா என்பது விளங்கிடும்.

அவர்களுடைய கூற்றுப்படியே பார்த்தாலும் 620 கோடி ரூபாய் விற்பனை வரி மூலமாக கிடைக்கின்ற இந்த பட்ஜெட்டில் ஒரு 12 கோடி ரூபாய், அவர்களுடைய கணக்குப்படி, இந்தப் பலமுனை விற்பனை வரியை உயர்த்துவதன் மூலம் பெறுகின்ற முயற்சியிலே அரசு ஈடுபட வேண்டுமா என்ற கேள்வியை நான் எழுப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40.)

இந்த ஒரு சதவீத வரியின் மூலம் எந்தெந்தப் பொருட்களின்னுடைய விலை உயரும், எந்தெந்தப் பொருட்களுக்கு வரி உயரும் என்றால் புளி, மஞ்சள், மிளகாய், தனியா என்று சொல்லப்படுகிற மல்லி, வெல்லம், சீரகம், பூண்டு, கடுகு, சீயக்காய், குங்குமம், கற்பூரம், குண்டுசி, பொம்மை இது போன்ற பொருட்களுடைய விலைகளை உயர்த்துவதற்கும், அவைகளுக்கான வரிகளை உயர்த்துவதற்கும் வழி ஏற்பட்டிருக்கின்றது. எனவே இந்த 12 கோடி ரூபாயை 620 கோடி ரூபாய் விற்பனை வரியாகக் கிடைக்கும் என்பதோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் இந்தக் குறைந்த அளவு வருகின்ற இந்தத் தொகையைக் கூட விட்டுக்கொடுக்க அரசு முன்வராதது வருந்தத்தக்கது என்பதை நான் இங்கே கோடிட்டுக் காட்டுகிறேன்.

நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே வைத்து இருக்கக்கூடிய அறிக்கையில் மதுவிலக்கைப் பற்றி திட்டவாட்டமாக குறிப்பிட்டிருக்கின்ற வாசகம் குறித்து அனேகமாக எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் இங்கே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு மதுவிலக்கு கொள்கையிலே அழுத்தமான நம்பிக்கை கொண்டு இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்துவதோடு மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்வதாக இல்லை என்பதையும் தெரிவிக்கிறது என்று அமைச்சரவர்கள் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது இந்த ஆண்டின் தலைசிறந்த நகைச்சுவை என்று நம்முடைய நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய அம்பிகாபதி அவர்களும் இதைப் போன்றே வேடிக்கையான ஒரு விளக்கம் இருக்கவே முடியாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். மற்றும் பல கட்சியினுடைய தலைவர்களும் இது ஒரு முரண்பாட்டான வாசகம் என்றும் செயலுக்கும் இந்த வாசகத்துக்கும் எள்ளளவு பொருத்தமும் கிடையாது என்பதை இங்கே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் சுட்டிக் காட்டியதைப்போல 9,541 கள் கடைகள் திறக்கப்பட்டு 5,067 சாராயக் கடைகள் திறக்கப்பட்டு

1982 மார்ச் 9]

[டாக்டர்-மு. கருணாநிதி]

1,208 பிராந்தி, ஒயின் ஷாப்கள் திறக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு சாராயக் கடைக்காரரும் 4 கிளைக் கடைகளைத் திறந்து கொள்ளலாம் என்ற அனுமதியையும் அளித்துவிட்டு இவைகள் அனைத்திற்கும் பிறகு நாங்கள் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்வதாக இல்லை என்று சொல்வது ஒருவனுடைய இரண்டு கால்களையும் வெட்டிவிட்டு “ஆஹா” எவ்வளவு அருமையாக நடக்கிறான் பார்” என்று சொல்வதைப் போலவும், ஒரு பெண்ணுடைய அருமையான கணவனைக் கொலை செய்துவிட்டு அவளைப் பார்த்து “இவளைப் போல் சுமங்கிலி கிடையாது” என்று கூறுவதைப் போலவும் நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள் கிட்டத்தட்ட 15, 16 ஆயிரம் கடைகள்—மதுக் கடைகள், சாராய, கள் கடைகள், அன்னிய மது வகையறா கடைகள் அத்தனையையும் திறந்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு கிளைக் கடைகளையும் திறக்கலாம் என்று அனுமதித்துவிட்டு நாங்கள் மதுவிலக்குக் கொள்கையில் தீவிரமாக இருக்கிறோம், திட்ட வட்டமாக இருக்கிறோம், அதிலே எந்தத் தயக்கமும் கிடையாது, அந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்வதே இல்லை என்று கூறுவது மிகுந்த வேடிக்கையான, வேதனையான, விசித்திரமான வாதமாக இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதற்கிடையிலே மற்றொரு விசித்திரம். கடந்த சில வாரங்களுக்கு முன்பு முதறிஞர் ராஜாஜி அவர்களுடைய 104-வது பிறந்த நாள் விழா சென்னை மாநகரத்திலே நடைபெற்றபோது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அதிலே கலந்து கொண்டு ஒரு அறிவிப்பு செய்தார்கள். அவர்களுடைய கட்சி ஏட்டிலேயே அந்த அறிவிப்பு பெருந்தலைப்போடு வெளியாகி இருக்கின்றது. “இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டின்போது மதுவை அருந்தக் கூடாது என்பதைச் செயல்படுத்த திட்டம் கொண்டுவர இருக்கிறோம்” என்று அவர் குறிப்பிட்டார். 100 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகின்றது என்ற புள்ளி விவரத்தையும் தந்துவிட்டு, 15,000-க்கு மேற்பட்ட கடைகளையும் திறந்துவிட்டு முன்று, நான்கு கட்டங்களில் இந்த வியாபாரம் எப்படி நடத்தப்படலாம் என்பதற்கான வழி வகைகளையும் செய்துவிட்டு முதலமைச்சர், ராஜாஜி விழா வின் போது—சில வாரங்களுக்கு முன்பு பேசுகிற நேரத்தில் “இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே மது அருந்தக் கூடாது என்பதை செயல்படுத்த திட்டம் கொண்டுவர இருக்கிறோம்” என்று அறிவித்து வேடிக்கையா, வினோதமா என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அவர்களுடைய அறிவிப்பை நடைமுறைப்படுத்துவதற்குச் சாத்தியக் கூறுகள் அல்லது அதற்கான வழி வகைகள் அல்லது அதற்கான திட்டங்கள் ஏதாவது நிதியமைச்சருடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே இடம் பெற்றிருக்கிறதா என்று எல்லாப் பக்கங்களையும் புரட்டிப் பார்த்துவிட்டேன். எங்கும் அந்த அறிவிப்பினுடைய சாயல் கூடத் தென்படவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1982 மார்ச் 9]

25 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள்தான் மது அருந்தலாம் என்று இந்தச் சர்க்கார் அறிவித்து ஒரு அருமையான ஆணையைப் பிறப்பித்திருக்கிறது என்று ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் எல்லாம் இங்கே எடுத்துக்காட்டினார்கள். ஆனால், 25 வயதுக்குக் குறைந்தவர்கள், ஏன் 14 வயது, 16 வயது நிறைந்த சிறார்கள் கூட மதுக்கடைகளிலே மது அருந்துகிற காட்சியை, புகைப்படங்களாக ஆக்கி தமிழ்நாட்டிலே உள்ள சில கட்சி சார்பற்ற ஏடுகள் வெளியிட்ட செய்தியை யாவரும் அறிந்திருக்கிறோம்.

மற்றொன்று அமைச்சருடைய குறிப்பிலே காணப்படுகிறது. பொது இடங்களிலே குடிப்பதற்கு அனுமதியில்லை என்று திட்ட வட்டமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், சென்னையிலும் சரி, மற்ற நகரங்களிலேயும் சரி எல்லா உணவு விடுதிகளிலேயும், ஓட்டல்களிலேயும், பொதுவாக அமர்ந்து சாப்பிடுகின்ற இடங்களிலேயெல்லாம் மது வகையறாக்கள் பறிமாரப்படுகிறது. அல்லது மதுப்புட்டிகளை வைத்துக் கொண்டே பலரும் உணவு அருந்துகிற காட்சியை நேரிடையாக பார்க்க முடிகிறது. ஆனால், ஏட்டளவில் எழுத்தளவில் பொது இடங்களில் குடிப்பதற்கு அனுமதியில்லை என்ற வாசகங்கள் ஒளிவிட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

பெர்மிட் பெற்றவர்கள் மட்டும் தான் மது அருந்தலாம்⁹ அவர்களுக்கு மட்டும் தான் மது அருந்த அனுமதி கொடுக்கிறோம். அதுதான் நாங்கள் மதுவிலக்கை, மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்யவில்லை என்பதற்கு அடையாளம் என்ற வாதத்தை நம் முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பல இடங்களிலே எடுத்து பேசி வருகிறார்கள். ஆனால், அவருடைய கணக்குப்படியே சாராயம் குடிப்பதற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள பெர்மிட்டுகளின் எண்ணிக்கை இரண்டு இலட்சத்து எழுபத்தாறாயிரத்து முன்னூற்று இருபது. அவர் தந்துள்ள கணக்குப்படி சாராயக் கடைகளுடைய எண்ணிக்கை ஐயாயிரத்து அறுபத்தி ஏழு. (5,067). இங்கேதான் நாம் கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு கடையில் ஒரு நாளைக்கு 200 பேர்கள் அல்லது 500 பேர்கள் குடிக்கிறார்கள். என்றாலும்—இந்த 200, 500 கூட வேண்டாம்—குறைவாகவே மதிப்பிட்டுச்சொல்கிறேன், ஒரு சாராயக் கடையில் 300 பேர்கள் வந்து குடிக்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், ஏறத்தாழ 15 இலட்சம் பேர்கள் குடிக்கிறார்கள். 15 இலட்சம் பேர்கள் குடிக்கிறார்கள், ஆனால், அமைச்சருடைய புள்ளி விவரப்படி, தரப்பட்டிருக்கிற மொத்த பெர்மிட்டுகள் 2,76,320 தான். மீதம் உள்ள 13 இலட்சம் பேர்கள், பெர்மிட் வாங்காமலேயே குடிக்கிறார்கள் என்பதை நான் முழு கணக்கையும் பார்த்து அல்ல, தோராயமாகக் கணக்கு வைத்தே என்னால் எடுத்துக் காட்ட முடிகிறது.

1982 மார்ச் 9]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

எனவே, இந்த நேரத்திலே நாங்கள் 2 இலட்சம் பேர்களுக்கு பெர்மிட் வழங்கியிருக்கிறோம். ஆனால், பல இலட்சம் பேர்கள் பெர்மிட் இல்லாமல் குடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலை நாட்டிலே உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கும்போது, நாங்கள் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்யவில்லை, மதுவிலக்குக் கொள்கையிலிருந்து இந்த அரசு மாறவில்லை என்று கூறுவது முன்னுக்குப் பின் முரணான செய்தி என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, மது சாராயக் கடைகளுக்கு விற்பனைக்கு உரிமங்கள் வழங்குவதற்கு இந்த அரசு முடிவு எடுத்தது. அமைச்சர் குறிப்பிடுகிறார். மொத்தம் உள்ள 16 மாவட்டங்களில் 13 மாவட்டங்களுக்கு வியாபாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், எஞ்சிய 3 மாவட்டங்களில், 2 மாவட்டங்களில் உயர்நீதி மன்ற தடை ஆணையின் காரணமாகவும் (ஸ்டேயின் காரணமாகவும்); ஒரு மாவட்டத்திலே தகுந்த நபர் கிடைக்காததாலும், விற்பனையாளர்கள் இன்னும் நியமிக்கப்படவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அச்சிட்டுத் தந்துள்ள கொள்கை விளக்கக்குறிப்பு அறிக்கையிலே 4 ஆவது பக்கத்திலே, 12 ஆவது பாராளிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார், ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஸ்டே ஏதுவும் உயர்நீதி மன்றத்திலே, இந்த அவையிலே விவாதிக்கப்படுகிற நேரத்திலே இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. எனவே, ஒரு தவறான திசைக்கு இந்த மன்றத்தில் உள்ளவர்களை, மரண்புயிக்கு அமைச்சர் அவர்கள் திருப்புகிறாரோ என்ற ஐயப்பாடு எனக்கு எழுவதற்கு நியாயம் இருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள்.

தடை காரணமாக நிறுத்தப்பட்டதாகச் சொன்ன இரண்டு மாவட்டங்களில் ஒன்று நெல்லை மாவட்டம், மற்றொன்று பெரியார் மாவட்டம். பெரியார் மாவட்டத்தைப் பற்றித்தான் நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். வேடியப்பனோ அல்லது வாடியப்பனோ பெயர் சரியாகத் தெரியவில்லை. உரிமம் கிடைக்காத காரணத்தால், வாடியிருந்ததின் காரணமாக, வாடியப்பன் என்று பெயர் பெற்றாரோ என்னவோ தெரியாது. அவர் வேடியப்பனாக இருந்தாலும் சரி, வாடியப்பனாக இருந்தாலும் சரி, அவர் உரிமம் பெறுவதற்கு தகுதியானவர் என்கிற சான்றை 14-7-1981 ஆம் தேதி மதுவிலக்குக் கமிஷனர், அவருக்கு அந்த உரிமத்தை வழங்கலாம் என்று முடிவு செய்த கருத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1982 மார்ச் 9]

[பிற்பகல் 12-50]

ஆனால், அரசாங்கம் அந்த மனுவை நிராகரித்து விடுகிறது. காரணம்; அந்த வேடியப்பன் அல்லது வாடியப்பன் ஒரு லேவா தேவிக்காரர் என்ற காரணம் காட்டி, உடனடியாக அவர்கள் உயர்நீதிமன்றத்திற்குச் செல்கிறார். உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி மாண்புமிகு சத்தியதேவ் அவர்கள் 1982 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 19 ஆம் நாள் அளித்த தீர்ப்பில் அரசு ஆணையை தள்ளுபடி செய்து சனவரி 30 ஆம் தேதிக்குள் அவருக்கு மது விற்பனை உரிமத்தை வழங்கிவிட்டு உடனடியாக உயர்நீதிமன்றத்திற்கு தகவல் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசுக்கு ஆணை பிறப்பிப்பதைப் போல் ஒரு தீர்ப்பை வழங்குகிறார். இதில் உயர்நீதிமன்றத் தடை எங்கே இருக்கிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அதற்குப் பிறகு புள் பெஞ்சுக்கு அரசாங்கச் சார்பில் இந்த வழக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. புள் பெஞ்சு இடைக்கால தடையைக் கொடுத்து விட்டு மறுபடியும் புள் பெஞ்சு விசாரணையில் நீதிபதி திரு. கோகுல கிருஷ்ணன் அவர்களும் மற்றவர்களும் விசாரித்து அவர்களுக்கு உரிமம் கொடுக்காமல் இருப்பது தவறு. அவருக்கு அந்த உரிமத்தைத் தர வேண்டும் என்று உயர்நீதிமன்றத்தில் புள் பெஞ்சு அப்படிப்பட்டதொரு தீர்ப்பை வழங்குகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு இந்த அரசு இதை எடுத்துக் கொண்டு உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் செல்கிறது. சத்தியதேவ் அவர்களிடத்தில் இந்த வழக்கு வந்த நேரத்தில் ஒவ்வொரு முறையும் ஒவ்வொரு ஆணையைக் காட்டி, அரசாங்க ஆணையை வெவ்வேறு ஆணையைக் காட்டியதற்கு திரு. சத்தியதேவ் அவர்கள் கண்டனம் தெரிவிக்கிற அளவிற்கு நீங்கள் நீதிமன்றத்தினுடைய நேரத்தை வீணாக்குகிறீர்கள் என்று அரசாங்கத்தை கண்டிக்கிற அளவிற்கு சத்தியதேவ் அவர்கள் ஒரு கருத்துரை வழங்குகிற நிலை ஏற்பட்டு பிறகு புள் பெஞ்சுகிலும் இந்த வாடியப்பன் அவர்களுக்குத் தான் வழங்கப்பட்ட வேண்டும் என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் செல்கிற நேரத்தில், அப்பீலுக்கு இந்த அரசு போன நேரத்தில் அவர்கள் அதை ஏற்க முடியாது என்றும் உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பே சரியானது என்றும் கூறிவிட்ட பிறகு இன்று நீங்கள் இந்த மன்றத்தில் வைக்கிற அறிக்கையில் உயர்நீதிமன்றத் தடையாணையின் காரணமாக நாங்கள் இந்த மாவட்டத்திலே ஒருவரை நியமிக்கவில்லை என்று கூறியிருப்பது எப்படி பொருத்தமாகும் என்றுதான் நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

உச்சநீதிமன்றத்திலே தீர்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது வாடியப்பனுக்குக் கொடுங்கள் என்று, உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்பை இந்த அரசு எந்தெந்த வகையில் தனக்கு சாதகமாக அல்லது பாதுகாக்க பயன்படுத்திக் கொள்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் நான் நிதிநிலை அறிக்கையில் பேசுகிற நேரத்தில் குறிப்பிட்டேன்.. ஸ்டீல் ரீரோலிங் மில்ஸ் வரிகளை ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட்

1982 மார்ச் 9]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கொடுத்து ஆறாண்டுக் காலம் 1976 முதல் 1982 ஆம் ஆண்டு வரை ரெட்ராஸ்பெக்ஷன் எபெக்ட் கொடுத்து அந்த வரியை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்ட போது வழக்கு நடைபெற்று உயர்நீதிமன்றத்தில் அந்தத் தொழில் அதிபர்களுக்குச் சாதகமாக தீர்ப்பு கிடைத்து அந்தத் தீர்ப்பை எதிர்த்து அரசாங்கம் உச்சநீதிமன்றத்திற்குச் சென்று, உச்சநீதிமன்றம் அரசுக்குச் சாதகமாக தீர்ப்பு அளிக்கிறது. “அவர்கள் அந்த வரியை செலுத்தித் தான் தீர வேண்டும்” “ஸ்டீலர் ரோலிங் மில்ஸ் அதிபர்கள் வரியை செலுத்தித்தான் தீர வேண்டும்” என்று அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமாக தீர்ப்பு அளிக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்பை அரசாங்கம் பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் அந்தத் தீர்ப்பை ஒருபுறம் தள்ளி விட்டு அதிபர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று கிட்டத்தட்ட நேற்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மூன்று அல்லது நான்கு கோடி என்றார்கள், நான் கேள்விப்பட்டவரை ஏழிலிருந்து எட்டு கோடி வரை வரி விலக்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் செய்யப்பட்டது, அதில் மறைந்திருக்கிற மர்மங்கள் என்னென்ன, இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் நான் இப்போது கூற விரும்பவில்லை; அதற்குரிய காலம் வருகிற நேரத்தில் அதைப்பற்றியெல்லாம் நிச்சயமாக ஆதாரங்களோடு நான் சொல்ல முடியும். ஏன் இதை நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டுகிறேன் என்றால் நீதிமன்றத்தினுடைய நேரங்கள் வீணாக்கப்பட்டன. அதிலும் குறிப்பாக, இந்த மதுவிலக்கைத்தளர்த்திய விவகாரத்தில், பலருக்கு லைசன்ஸ் தரப்பட்ட விவகாரத்தில் நீதிமன்றத்தின் நேரத்தை அரசாங்கச் சார்பில் எந்தளவிற்குப் பாழடித்திருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்ப்பதற்காகத்தான் நான் இவைகளை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஐ.எம்.எப்.எல். என்று அழைக்கப்பட்ட இந்தியன் மேட் பாரின் லிக்ரர் என்று அழைக்கப்பட்டு இப்போது ஐ.எம்.எப்.எஸ். இந்தியன் மேட் பாரின் ஸ்பிரிட் என்று வழங்குகிற ஐ.எம்.எப்.எஸ். என்ற மதுவகைகளுக்கு 14 பேர்களுக்கு உரிமம் கொடுத்துள்ளார்கள். அதில், சென்னைக்கு, சுப்பராம ரெட்டி; மதுரைக்கு கிருஷ்ண மோகன் (அவர் யார் தெரியுமா? சுப்பராம ரெட்டியின் மைத்துனர்); வட ஆற்காடுக்கு கோபாலகிருஷ்ணய்யா (அவர் யார் தெரியுமா? சுப்பராம ரெட்டியினுடைய மாணேஜர்; தர்மபுரிக்கு பி. ஸ்ரீதர் பிரசாத் ரெட்டி (அவர் யார் தெரியுமா? சுப்பராம ரெட்டியின் பிணாமி). சுப்பராம ரெட்டி க்ரூப்பிலுள்ள இந்த நான்கு பேர்களுக்கு சென்னை, மதுரை, வட ஆற்காடு, தர்மபுரி ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு, ஐ.எம்.எப்.எல். உரிமங்கள் அளிக்கப்பட்டன.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1982 மார்ச் 9]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை.)

செங்கற்பட்டு எம். விநாயகம் ; கோவை டி. எம். யூசுப் ; திருச்சி சுப்பையா செட்டியார் ; நீலகிரி கிருஷ்ணமூர்த்தி ; தஞ்சை உஸ்மான் அலி ; தென் ஆற்காடு ராமநாத் வேலு ; இந்த 6 பேர்களும் கோடேஸ் குரூப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் ; இந்த கோடேசின் பினாமி. இந்த 6 பேர்களுக்கும் தரப்படுகிறது. இதிலே வேடிக்கை. தஞ்சையிலே அந்தோணி ராஜ் என்பவரும் உஸ்மான் அலி என்பவரும் மனு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த இருவரும் ஐ.எம்.எப்.எல். வேண்டுமென்று மனு செய்து கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி அதிகாரிகள் என்ன எழுதுகிறார்கள். கமிஷனர், கலெக்டர் எழுதிய கருத்து என்ன ? அந்தோணி ராஜைப் பற்றி எழுதுகிறார்கள்.

“His application is in order. The Collector has reported that the applicant is dealing in Mopeds, Scooters, Matadar, etc., and that he was a licensee for wholesale made foreign Liquor, during 1973-74 and that he is suitable for issue of wholesale licence.” என்று அவரைப் பற்றி எழுதப்படுகிறது.

உஸ்மான் அலியைப் பற்றி என்ன எழுதப்படுகிறது ?

“The application is in order except for the fact that Thiru Gopalakrishna has not signed the application. The Collector has reported that A Usman Ali is the owner of Thanga Vilas Tobacco, which is a reputed firm in Thanjavur district. He proposes to locate the depot at Door No. 54 Bakthakudi Agraharam, Kumbakonam Town. He has categorically stated that he proposes to run wholesale business only in his name and not in partnership with Gopalakrishna who has not signed the application and who has not appeared for my enquiry.

இதிலே யாருக்குத் தரப்படுகிறது ? ஒருவரைப் பற்றி செம்மையாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்தோணி ராஜைப்பற்றி 73 முதல் 74 வரை இப்படிப்பட்ட வியாபாரத்திலே ஈடுபட்டவர் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், யாருக்கு உரிமம் தரப்படுகிறது ? திரு. அந்தோணி ராஜ்,

is doing business in Scooters and Matadars, etc., and it may not be possible for him to pay full attention to the wholesale liquor business. I therefore reject the application on the ground that he is not a suitable person for the grant of privilege.

அதாவது ஸ்கூட்டர் வியாபாரம் செய்கின்ற காரணத்தினால், இந்த வியாபாரத்திலே அவர் போதிய கவனம் செலுத்த முடியாது. எனவே, அவருடைய மனுவை நாங்கள் மறுக்கிறோம் என்று மறுத்துவிட்டு, உஸ்மான் அலிக்குத் தருகிறார்கள். இந்த உஸ்மான் அலி யார் ? கோடேஸ் குரூப்பைச் சேர்ந்தவர்.

1982 மார்ச் 9] [டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

இந்த கோடேஸ் குருப்பைச் சேர்ந்தவருக்கு இந்த உரிமத்தைத் தருகிறார்கள். இதிலே, அந்தோணி ராஜுவிற்கு சொந்தக் கட்டிடம் இருக்கிறது? உஸ்மான் அலிக்கு வாடகைக் கட்டிடம். ஆனால், உஸ்மான் அலி அவரை விட எந்த வகையிலே சிறந்தவர் என்று சொல்லப்படுவதற்குக் காரணம், அந்தோணி ராஜ் ஸ்கூட்டர் வியாபாரம் செய்து கொண்டிருப்பவர்; எனவே, அவருக்குத் தர இயலாது. ஆகவேதான் நாங்கள் இந்த உஸ்மான் அலிக்குத் தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். உஸ்மான் அலியும், கோபாலகிருஷ்ணாவும் சேர்ந்து விண்ணப்பம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், கோபாலகிருஷ்ணா அதிலே கையெழுத்து போடவில்லை. மனுவிலே கையெழுத்து போட்டாலும், போடாவிட்டாலும் பரவாயில்லை என்று அந்த உரிமம் தரப்படுகின்றது. அப்படி உரிமம் தரப்படுவதற்குக் காரணம், அந்தோணி ராஜ் ஸ்கூட்டர் வியாபாரம் செய்கிறார் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், உஸ்மான் அலி தங்க பஸ்பம் புகையிலை வியாபாரம் செய்பவர் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்கூட்டர் வியாபாரம் செய்தால் அவருக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கக் கூடாது; தங்க பஸ்பம் புகையிலை வியாபாரம் செய்தால் கொடுக்கலாம் என்று எந்த உத்தரவிலே, எந்த விதி முறையிலே இந்த அரசு இப்படிப்பட்ட உரிமத்தை வழங்கினார்கள் என்பதை நான் அறிந்துக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். உஸ்மான் அலிக்கு உரிமம் வழங்குவதற்கான தகுதியெல்லாம் அவர் கோடேஸ் கம்பெனியின் பிளாமி என்ற ஒன்றைத் தவிர, வேறு என்ன தகுதி இருக்கிறது? அது மாத்திரமல்ல. கமிஷனர் தன்னுடைய ஆணையிலே குறிப்பிடுகிறார்.

“The Government have accorded their prior approval for the grant of privilege in favour of A. Usman Ali.” அதாவது சர்க்கார் ஏற்கெனவே உரிமம் தர வேண்டுமென்று தீர்மானித்து விடுகின்ற காரணத்தினால், பிரைமர் அப்ரூவல், ஒப்புதல் அளித்துவிட்டக் காரணத்தினால் தரப்படுகின்றது என்று கூறி,

“The Government have accorded prior approval for the grant of privilege in favour of A. Usman Ali” என்று கூறப்படுகிறது.

அதேபோல், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மொத்த வியாபாரம் இந்த ஐ.எம்.எப்.எஸ்.-இல் வேண்டுமென்று கோரி 7 பேர்கள் மனு செய்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-00)

அந்த ஏழு பேரிலே கோபாலகிருஷ்ணய்யா என்பவருக்கு இந்த உரிமம் அளிக்கப்படுகிறது. இந்த வியாபாரத்திலே முன் அனுபவமுள்ள பார்த்தசாரதி முதலியார் என்பவருக்கு அளிக்கப் படவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் தெரியுமா? பார்த்தசாரதி முதலியார் வயது 71; 71 வயதாகிவிட்ட காரணத்தாலே

[டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

[1982 மார்ச் 9]

அவருடைய மனு நிராகரிக்கப்படுகிறது. 71 வயது ஆகிவிட்ட காரணத்தாலே மனு நிராகரிக்கப்படுகிறது என்று கூறி கோபால கிருஷ்ணய்யாவிற்கு தருகிறார்கள். இந்த கோபாலகிருஷ்ணய்யாவிற்கு பேங்கிலே செக்யூரிட்டி கட்டுவது, டெபாசிட் கட்டுவது யார் என்றால், ஆந்திராவிலே உள்ள சுப்பராம ரெட்டி தான் ஏறத்தாழ மூன்று இலட்சம் ரூபாயை பாங்கிலே அவருக்கு டெபாசிட்டாகக் கட்டுகிறார். ஆக கோபாலகிருஷ்ணய்யாவிற்கு அனுமதி கிடைக்கிறது. 71 வயது ஆன காரணத்தாலே பார்த்த சாரதி முதலியார் அவர்களின் மனு நிராகரிக்கப்படுகிறது. வயது வரம்பு பார்த்துத் தான் இந்த தொழிலிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே விதிமுறைகள் வகுத்திருக்கிறீர்களா? அந்த விதிமுறைகளுக்கு மாறாக 71 வயது ஆனவர் மனு செய்த காரணத்தால் அவருக்கு தர முடியாமல் போய் விட்டது என்று கூறலாமா? இதற்கெல்லாம் எனக்கு விளக்கம் தேவை.

மதுரை மாவட்டத்திலே இந்த மது வகைகள் ஐ.எம்.எப்.எல். மொத்த வியாபாரத்திற்கு பதிமூன்று பேர்கள் மனு செய்தார்கள். அதிலே கிருஷ்ணமோகன் என்பவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. அவர் சுப்பராம ரெட்டியின் மைத்துனர். சென்னையிலே மொத்த வியாபார லைசென்ஸ் பெற்றிருக்கிறாரே சுப்பராம ரெட்டி, அவருக்கு மைத்துனர். அவருக்குத் தகுதி என்ன? அவர் கேட்ட அதே உரிமத்தை ராமசாமி என்பவரும் கேட்டார். இந்த இரண்டு பேர்களுடைய தகுதியையும் பற்றி அதிகாரி என்ன எழுதுகிறார்? கமிஷனர் என்ன எழுதுகிறார். முதலில் ராமசாமியைப் பற்றி தெரிவிக்கிறார்.

“His application is in order. The District Revenue Officer has reported that the applicant is financially sound and is capable for investing sufficient money and is suitable for the grant of licence. He has added that the building selected in Door Nos. 107-108, Melaperumal Maistry Street, Madurai, belongs to the applicant and has got a number of separate rooms with sufficient storage.

என்று குறிப்பிட்டு ராமசாமியைப் பற்றி எழுதியிருக்கிற குறிப்பிலே வரைகிற கமிஷனர் கிருஷ்ண மோகனைப் பற்றியும் சொல்கிறார்.

“His application is in order. The District Revenue Officer has reported that the applicant is from Andhra State and he is a resident of Madra that he hails from a respectable family and has got capacity to invest sufficient funds and that he has produced a certificate from the I.O.B. Mylapore to show that he has a bank balance of Rs. 6 lakhs.

இதிலே ராமசாமியினுடைய மனு நிராகரிக்கப்படுகிறது. கிருஷ்ண மோகனுடைய மனு ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. இதற்கு என்ன காரணம்? அதிகாரி எழுதுகிறார் காரணத்தை, இவருக்கு ஏன் தந்தேன் என்பதை எழுதுகிறார். எவ்வளவு விசித்திரமான காரணம் என்பதையோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

1982 மார்ச் 9] [டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

“The sites and buildings selected by both the applicants—Ramaswamy and Krishna Mohan—are reported to be quite suitable, when Krishna Mohan appeared before me for enquiry, Ramaswamy has simply deputed his General Manager to appear before me on his behalf to give his statement.”

இதிலே கிருஷ்ண மோகன் நேராக வந்து ஆஜர் ஆனாராம். ராமசாமி தன்னுடைய ஜெனரல் மேனேஜரை அனுப்பினாராம். அவர் சும்மா அனுப்பவில்லை. பவர் ஆப் அட்டர்னி கொடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார். கமிஷனர் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்றால்—

“In the circumstances, I consider that Thiru Krishna Mohan is a more suitable person for the grant of the privilege of supply of bottled liquor by wholesale. I accordingly reject the application of Thiru K. Ramaswamy.”

கமிஷனருடைய ஆணையிலே இன்னொன்றையும் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. அவருடைய ஆணை ஏழாவது பாராவிலே

“In the G.O. 16th cited, the Government have accorded their prior approval for the grant of privilege in favour of Thiru B. Krishnamohan.”

இதிலே சர்க்கார் தன்னுடைய முன் ஒப்புதலை கிருஷ்ண மோகனுக்கே அளித்து இருக்கிற காரணத்தால் இந்த உரிமை அவருக்கு அளிக்கப்படுகிறது என்று சர்க்காரைக் காட்டி கமிஷனர் தப்பித்துக் கொள்கிற அந்த பணி இதிலேயும் நடைபெற்றிருக்கிறது. அடுத்து சென்னைக்கு மொத்த வியாபாரம் செய்ய 29 பேர் மனு போட்டிருக்கிறார்கள். பெரிய பெரிய கம்பெனிகள் எல்லாம் மனு போட்டிருக்கிறார்கள். நான் எல்லாவற்றையும் விளக்க நேரம் இல்லாத காரணத்தால் ஒன்று இரண்டினை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதிலே சுப்பராம ரெட்டி ஒருவர், மிகப் பெரிய கம்பெனிகளில் ஒன்றான ஸ்பென்சர் கம்பெனி ஒன்று. சென்னையிலே இருக்கின்ற ஸ்பென்சர் கம்பெனியும் ஆந்திராவிலே இருக்கின்ற சுப்பராம ரெட்டியும் ஐ. எம். எப். மொத்த வியாபாரத்திற்காக சென்னை மாவட்டத்திற்கு மனுப் போட்டால் சாதாரண மனிதன்கூட என்ன கருதுவான். ஸ்பென்சர் கம்பெனிக்குத்தான் கிடைக்கும் என்றுதான் கருதுவான். ஆனால் கிடைத்தது யாருக்கு? சுப்பராம ரெட்டிக்குத்தான் கிடைத்தது. ஸ்பென்சர் கம்பெனிக்குக் கிடைக்கவில்லை? என்ன காரணம் சொல்கிறார்கள் தெரியுமா? ஸ்பென்சர் கம்பெனியைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள்.

The application is in order. As the applicant Company is already engaged in business in various fields.

அது ஒரு பெரிய குற்றமாம். பல துறைகளிலே வியாபாரம் செய்கிற கம்பெனியாம் ஸ்பென்சர்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1982 மார்ச் 9]

I consider that the privilege of wholesale supply of I.M.F.S. in the Madras Corporation limits should not also be given to them as it would mean concentration of business activities in one company alone to the exclusion of others. I therefore reject the application of this company on the ground that they are not suitable for the grant of privilege under Rule 6A of the I.M.F.S. Rules 1981.

சுமார் 60 அல்லது 70 ஆண்டுகாலமாக இந்த ஐ. எம். எப். எஸ். போன்ற வியாபாரங்களிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற ஸ்பென்சர் கம்பெனிக்கு நிராகரிக்கப்பட்டு ஆந்திராவிலே இருக்கின்ற சுப்பராம ரெட்டிக்கு சென்னையில் தரப்படுகிறது. அப்படித் தரப்படுகிற நேரத்திலே சுப்பராம ரெட்டி எப்படியெல்லாம் வர்ணிக்கப்படுகிறார், அவருடைய சிறப்புகள் என்ன, அவருடைய மகிமைகள் என்ன, அவருடைய மாண்புகள் என்ன இவைகளை எல்லாம் பற்றி அதிகாரி எழுதுகிறார்.

‘His application is in order. The applicant has proposed to locate the wholesale depot in the building at Door No. 9-B, Village Road, Nungambakkam. The Collector has reported that this is a pucca building with two floors and a vacant site and that there are several rooms with sufficient space available. The total plinth area of the building is about 3,000 sq. ft. The owner of the building has given his consent for the location of a wholesale depot in the building by the applicant. I am satisfied that the applicant Thiru N. Subbarama Reedi, Madras is a suitable person for the grant of licence and the site and building selected by him for the location of the wholesale depot are suitable and that application is made *bonafide* on behalf of the applicant.’

இப்படி இடத்தைப்பற்றி வர்ணனை ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு இடம் அவர் பெயரில் உண்டா என்றால் இல்லை. திரு. அம்பிகாபதி குறிப்பிட்டாரே மாயா பஜார் என்று, அந்த மாயா பஜார் இந்த சுப்பராம ரெட்டி விஷயத்தில் நடைபெற்றிருக்கிறது. இவ்வளவு அறைகள் கொண்டது இவ்வளவு பக்கா பில்டிங், இவ்வளவு பிளிந்த் ஏரியாவைக் கொண்டது, மூவாயிரம் சதுர அடிகள் கொண்டது என்றெல்லாம் அதிகாரியால் வர்ணித்துக் கூறப்பட்ட தொகுத்துக் கூறப்பட்ட சுப்பராமரெட்டியால் காட்டப்பட்ட அந்த இடம் அவருக்கு உரியதா அல்லது வாடகைதாரராகவாவது அவர் அங்கே உரிமை படைத்ததா என்றால் இல்லை. ஏதோ ஒரு இடத்தைக் காட்டி இந்த இடம்தான் என்று சொல்லி அதை அதிகாரிகள் ஏற்றுக்கொண்டு எவ்வளவு பெரியவர்ணனை இராமர்யணம் போல் எழுதி அவர் தகுதியானவர் என்று குறிப்பிட்ட பிறகு பார்த்தால் அவருக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு இடமே இல்லையென்று தெரிகிறது. என்ன செய்து இருக்கவேண்டும்? நீ இல்லாத

1982 மார்ச் 9]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இடத்தைக் காட்டி உரிமம் கேட்கிற பொல்லாத மனிதன், ஆகவே உனக்குத் தரமுடியாது என்று தடுத்தார்களா என்றால் தடுக்கவில்லை. என்ன செய்தார்கள்?

அவசரம் அவசரமாக ஒரு புதிய ஆணையையே பிறப்பித்தார்கள். புதிய ஜி. ஓ. பிறப்பிக்கப்படுகிறது. என்ன ஜி. ஓ. தெரியுமா? 29—8—81 இல் சுப்பராம ரேட்டி சொன்ன இடம் இல்லை என்பது தெளிவாகிறது. தேதியை கவனமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும், 29—8—81 இல் சுப்பராம ரேட்டி குறிப்பிட்ட இடம் நுங்கம்பாக்கத்தில் அவருக்கு சொந்தமானது இல்லை அவர் வாடகை தருகிற இடமும் இல்லை என்று தெளிவாகிறது. தெரிந்த பிறகு எப்படிகும் சுப்பராம ரேட்டிக்குக் கொடுத்துத்தான் தீர வேண்டுமென்ற அப்படி ஒரு கட்டு. இக்கட்டு. எனவே அந்த நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்காக 19—9—82 அன்று அடுத்த மாதம் ஒரு புதிய ஜி. ஓ. போடப்படுகிறது. என்ன ஜி. ஓ. தெரியுமா?

If at any time after the issue of the licence, the site and buildings specified in the licence ceased to be available to the licensee due to reasons beyond his control, the Commissioner may with the prior approval of the Government.....

எல்லாம் அந்த பிரையர் அப்டுவல் தான்.

permit the licence to change over to any other site and building approved as suitable by the Commissioner.'

இப்படியொரு புது ஜி. ஓ. வே. போடப்பட்டு லைசென்ஸ்தாரர் லைசென்ஸ் பெற்ற பிறகு இடம் இல்லை என்றால் அவர்களுக்கு, மறுபடியும் ஒரு இடத்தை அவர்கள் காட்டுவதற்கும், அந்தயிடத்தை ஒத்துக் கொள்வதற்கும் சர்க்காருடைய முன் ஒப்புதலோடு கமிஷனர் அதற்கு இணக்கம் தெரிவிக்கிறார் என்கின்ற வகையிலே ஒரு புது உத்தரவு, ஒரு ஜி.ஓ.வே. போடப்படுகின்றது.

(பிற்பகல் 1-10)

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இன்னொரு வேடிக்கை அங்கு மது மொத்த வியாபார ஜி. எம். எஃப். எஸ். வியாபாரம் செய்ய நான்கு பேர்கள் மனுச் செய்தார்கள். அதிலே ஒருவர் லட்சுமணப் பொருமாள். அருவடைய மனு நிராகரிக்கப்பட்டது. கேட்டதற்கு அவர் துணி வியாபாரம் செய்கிறார், துணி வியாபாரம் செய்கின்ற காரணத்தினால் அவருடைய பனு நிராகரிக்கப்பட்டது என்று கூறப்பட்டது. அவர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றார். நீதிமன்றத்தில் என்ன தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது என்றால், நீதிமன்றத்திலே லட்சுமணப் பெருமாளுடைய கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, 3—3—1982 ஆம் தேதிக்குள் லட்சுமணப் பெருமாளுக்கு

[டாக்டர் [மு. கருணாநிதி] [1982 மார்ச் 9]

இந்த அரசு லைசென்ஸைக் கொடுத்துவிட்டு, கொடுத்தோமா இல்லையா என்பதை 5—3—1982 ஆம் தேதிக்குள் நீதிமன்றத்திற்குக் கூற வேண்டுமென்று நீதிபதி உத்தரவு பிறப்பிக்கிறார். ஆக, துணி வியாபாரம் செய்கின்ற ஒரு காரணத்தைக் காட்டியது தவறு என்று லட்சுமணப்பெருமானுக்குக் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே நடத்த நீதிபதி அவருக்கு உரிமை அளிக்கலாம், துணி வியாபாரம் செய்தாலும் வேறு வியாபாரம் செய்தாலும் அதுபற்றிக் கவலையில்லை என்று தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார். ஆனால் மற்ற வியாபாரங்கள் செய்கிறார்கள் என்று தஞ்சையிலே ஒருவரையும், மதுரையிலே ஒருவரையும், சென்னையிலே ஒருவரையும் காரணம் காட்டி இந்த அரசு முன் ஒப்புதலோடு அதிகாரிகள் மனுக்களை மறுத்திருப்பது நியாயம்தான் என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இதையெல்லாம் யாருக்குச் சலுகை செய்ய? எதற்காக? என்ன மர்மம் அடங்கியிருக்கின்ற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் அத்துமீறி நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

நான் கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். பத்துப் பேருக்கு சாராயக் கலவை அதைப் போலவே சாராயத்தைப் புட்டியிலே அடைக்கின்ற தொழிற்சாலை, பிளெண்டிங் பாட்டிலிங் பேக்டரி வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது தமிழ்நாட்டில். இந்தப் பத்து தொழிற்சாலைகளிலும் 5—2—1982-ஆம் தேதியன்று வருமான வரித்துறையினர் புகுந்து சோதனையிட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் சோதனையிட்டு வெளியிட்ட விவரங்களை நான் இங்கே சொல்வது மிகச் சரியாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் பிணாமி என்றாலே ரொம்ப அவர்ஜி உடையவர். பிணாமி நிலங்களை யாரும் வைத்திருக்கக் கூடாது; பிணாமி வீடுகள் இருக்கக்கூடாது. பிணாமிகளை ஒழித்துக் கட்டுவது என்னுடைய பிரதான கொள்கை என்று முரசறைகின்றவர் நம்முடைய அமைச்சர் எஸ். டி. எஸ். அவர் ஸ். ஆனால் நான் அவருக்கு நினைவுபடுத்துகிறேன். இந்த 5—2—1982 அன்று வருமானம் வரித் துறையினர் பத்து பேக்டரிகளில் அதாவது பிளெண்டிங் பாட்டிலிங் பேக்டரிகளில் புகுந்து சோதனை நடத்தி அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு பெரிய கொடுமை தமிழ்நாட்டிலே நடைபெறுகிறது என்று தமிழ்நாட்டிலே பிறந்துள்ள தமிழ்ப்பெருங்குடி மக்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காக. மிகுந்த வேதனையோடு நான் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தஞ்சாவூரில், வி. ராமானுஜம் என்பவருக்கு இந்த உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பேக்டரி வருமான வரி இலாக்காவால் சோதனையிடப்பட்டிருக்கிறது. சோதனையிடப்

1982 மார்ச் 9]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பட்டதும் வருமான வரி இலாக்கா ராமானுஜத்தினுடைய பேக்டரியைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கின்ற விவரங்களை மாத்திரம் அமைச்சருடைய கவனத்திற்கும், நாட்டுமக்களுடைய கவனத்திற்கும், மன்ற உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமையாகும்.

On the basis of *suo motu* enquires which indicated that the 10 arrack blending units in Tamil Nadu were making exorbitant profits and had obtained licences in benami names, all the 10 blending units, the factories, the residences of the registered licensees and the residences of some of the real owners were covered under Section 132 (1) on 5th February 1982 in terms of the Warrant issued by the Director of Inspection, Madras. In the assessee's case the factory and the residence are in one and the same premises at No. 14, Nani Kottai Road, Thanjavur. It is seen from the sworn statement recorded.

அவருடைய ஸ்டேட்மென்ட் ரெக்கார்டு செய்யப்பட்டது.

From Sri V. Ramanujam, the registered licence of this Unit.

அவர்தான் ரெஜிஸ்டர்ட் லைசென்சி அந்த யூனிட்டில்.

that he is only a partner having 2 per cent share

இரண்டு பர்சென்ட் ஷேர் உள்ள ராமானுஜத்திற்குத்தான் அந்த பிளெண்டிங் பாட்டிலிங் பேக்டரியினுடைய லைசென்ஸ் தரப்பட்டிருக்கிறது.

2 per cent share in the Partnership known as M/S. Matha Combines. Bottlers and exploiting the licence issued in the name of Sri V. Ramanujam. This Partnership has 19 partners including Sri V. Ramanujam and some of the partners, according to the deposition of Sri Ramanujam, are Pothen Joseph, P.M. Mathew, V. A. John, Afeg John and others. Sri V. Ramanujam did not know the exact details of the other partners.

இராமானுஜத்திற்கு தன்னுடைய மற்ற பங்குதாரர்களைப் பற்றிய விவரம் தெரியாதாம், அவரே சொல்லியிருக்கிறார்

their capital contributions.

அவர்களுடைய முதலீடுகள் என்ன என்பதும் அந்த லைசன்ஸ் தாரருக்கு இராமானுஜத்திற்குத் தெரியாதாம்.

and their postal addresses

அவர்களுடைய முகவரிகளும் அந்த இராமானுஜத்திற்குத் தெரியாதாம்.

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

[1982 மார்ச் 9]

There has been an initial total capital contribution of Rs. 2.00 lakhs and the total investment is around Rs. 15.00 lakhs as per the details given below. The licence fees and security deposit—Rs. 2.5 lakhs, Machinery Rs. 10.00 lakhs, Addition to factory buildings Rs. 2.5 lakhs, Total Rs. 15.00 lakhs. This unit has been functioning since 15th July 1981.

இங்கேதான் கவனிக்க வேண்டும்.

For manufacturing arrack, one litre of rectified spirit supplied to the assessee at the rate of Rs. 2.50 per litre is mixed with 1.37 litres of potable water

அதாவது, ஒரு லிட்டர் ரெக்டிபைட் ஸ்பிரிட்டை 1.37 லிட்டர் தண்ணீரோடு கலக்க வேண்டும். இந்த 1 லிட்டர் ரெக்டிபைட் ஸ்பிரிட்டினுடைய விலை ரூ. 2.50 காசு.

The capacity of each bottle is 750 ml.

750 மில்லி, ஒவ்வொரு பாட்டிலும்

and the permitted sale price of one 750 ML bottle of arrack is Rs. 7.39 ரூ. 7.39 காசு.

and the cost to the assessee per bottle works out to nearly Rs. 6.39

ரூ. 6.39 காசு.

and the average profit per bottle works out to R. 1.

அதாவது, ஒரு பாட்டிலுக்கு ரூ. 1 இலாபம் கிடைக்கிறது. வருமான வரி இலாகா இவ்வளவு கணக்கையும் போட்டுச் சொல்கிறது. 1 லிட்டர் ரெக்டிபைட் ஸ்பிரிட்டோடு 1.37 லிட்டரைக் கலந்தால், கலப்பதற்கு முன்பு, ரூ. 2.50 காசாக இருந்த அந்த ஸ்பிரிட்டினுடைய விலை ரூ. 7.39 காசாக விற்கப்படுகிறது. அடக்கம் ரூ. 6.39 காசு. அந்த அடக்கம் ரூ. 6.39 காசு என்பது கூட வருமான வரி இலாகாவுக்காகச் செல்லப்படுகிற கணக்கு. அதிலே, பாட்டில் போன்றவைகளுக்காகக் கழித்துக் கொண்டால் ரூ. 3 கூட மிச்சம் வரும். ஆகவே, அவர்களுடைய கணக்குப் படியே, கூட ரூ. 1 ஒரு பாட்டிலுக்கு இலாபம் வருகிறது.

It is seen that in October 1981 itself the assessee was supplied with 3 lakhs of litres of rectified spirit and on the basis of the figures given earlier in the report this would have been mixed with 4.11 lakhs of litres of potable water and 7.11 lakhs litres of arrack would have been manufactured and filled in 9.48 lakhs bottles, each containing 750 ML. Therefore in October 1981 itself a profit of Rs. 9.48 lakhs would have been made by this Unit.

1982 மார்ச் 9]

(டாக்டர் மு கருணாநிதி)

அக்டோபர் மாதத்திலே, மாத்திரம், இந்த இராமானுஜத்தினுடைய கம்பெனிக்கு ஒரே மாதத்தில் வருகிற இலாபம் ரூ. 9.48 இலட்சம். அந்த ரூ. 1 கணக்கின்படி. இன்னும், ரூ. 2 அல்லது ரூ. 3 என்று கணக்கை வைத்துக் கொண்டால், ரூ. 27 இலட்சம் இலாபம் வருகிறது. வருமான வரித் துறையினுடைய கணக்கின்படியே வைத்துக் கொண்டால் கூட ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 108 இலட்சம், கிட்டத்தட்ட ரூ. 1 கோடி 8 இலட்சம் இலாபம் வருகிறது, இந்த இராமானுஜத்தினுடைய ஒரே ஒரு யூனிட்டுக்கு. This confirms the information that fabulous profits are made by these blending Units. It is clear that the registered licensee Ramanujam is only a benamidar for a group of influential persons hailing from Kerala. Most of the employees running this unit are o.i.l. Keralites. The Accountant is one E. K. Thomas. This Unit has account in the branch of South India Bank Limited, Thanjavur. The source for the capital contribution, the real owner of this blending Unit, etc., require further investigation. The seized accounts and other papers are under scrutiny.

என்று வருமான வரி இலாகா அதிகாரி கையெழுத்திட்டு இந்த அறிக்கையை மேலதிகாரிக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்.

[பிற்பகல் 1-20]

இதற்கான ஆதாரம் கேட்டால், அந்த ஆதாரத்தைத் தருவதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். இதிலே இருந்து என்ன தெரிகிறது. பினாமிதாரர்களுக்கு நாங்கள் எதுவுமே கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறீர்கள். தமிழகத்திலே கோவை, சேலம், மதுரை, இராமநாதபுரம், சென்னை இந்த இடங்களிலே கூட வேறு மாநிலத்தவர் வந்து தொழில் நடத்துவது இயற்கை இவ்வளவு மாவட்டங்களையும் தாண்டி, தஞ்சாவூரிலே ராமானுஜம் என்ற ஒரு ஆளைப் பிடித்து, அந்த ராமானுஜத்தினுடைய மறைவில் கேரளத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் — வருமான வரி இலாகா சொல்கிறது, நான் சொல்லவில்லை—கேரளத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், 2 பர்சன்ட் மாத்திரமே பார்ட்னர்ஷிப் வைத்திருக்கின்ற ஒரு ராமானுஜத்தினுடைய பேரால் தொழிற்சாலையை நடத்துகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலை மாதம் ஒன்றுக்கு 10 இலட்சம் ரூபாய் லாபம் கொடுகின்றது, கிட்டத்தட்ட வருடத்திற்கு 1 கோடி 1½ கோடி ரூபாய் லாபம் பெறுகின்ற தொழிற்சாலை. இவைகளை ஏன் அரசாங்கம் தேசிய உடமையாக ஆக்கி நடத்தக் கூடாது? என்ன காரணம்? ஏன் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் அரசுக்கு ஏற்படவில்லை.

பொதுவாகப் பார்த்தால் தமிழர்களுடைய பேரால், தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களுடைய பேரால், இங்கே லைசன்சுகள் உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, ஆந்திராவிலே இருக்கின்ற சுப்பராம ரெட்டி குரூப், அந்தக் குரூப்பின் பேரால் ஒரு

[1982 மார்ச் 9]

7, 8 பேர் : அது போலவே போத்தன் ஜோசப் அல்லது நெல்விப்புழா ஜோஸ் பேரால் கேரளாவில் இருந்து ஒரு 7,8 நிறுவனங்கள் அதைபோலவே கர்நாடகாவில் இருக்கின்ற கோடேஸ், அதன் பேரால் ஒரு 7, 8 நிறுவனங்கள், ஆக நாம் அன்றைக்குக் கேட்ட திராவிட நாடு “புல்பில்” ஆகிவிட்டது. ஆந்திராவிலே இருந்து ஒரு குரூப், கேரளாவிலே இருந்து ஒரு குரூப், கர்நாடகத்திலே இருந்து ஒரு குரூப், தமிழன் தலையிலே கையை வைத்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டியதுதான் யார் யாரோ அவர்களுடைய விட்டிலே பை நிரப்பிக்கொள்ள தமிழன் தன் தலையிலே கை வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை மாத்திரம் எடுத்துக் கூறி விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் நாளை காலை அமைச்சரின் பதிலுரையை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும், இன்று மாலை வேண்டாம் என்றும் விரும்புகிறார்கள். நாளை கேள்வி நேரம் வேண்டாம் என்றும் முடிவெடுத்து இருக்கிறார்கள். அதையே தாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(7) அரசினர் தீர்மானம்,

விதி 31-ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ஒவ்வொரு நாள் கூட்டத்தின் முதல் ஒரு மணி நேரம் வினாக்கள் கேட்டு விடையளிப்பதற்கென்று ஒதுக்கப்பெற வேண்டும் என்றுள்ள தமிழ்நாடு சட்டமன்ற பேரவை விதி 31-ஐ நாளை 10—3—1982 அன்று தளர்த்த வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒரு மனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 10—3—1982 அன்று காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-23 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.